

Katoličanom dežele Kranjske.

Meseca septembra (12. do 15.) se bode vršil v cesarskem mestu Dunaju 23. mednarodni evharistični kongres. To veliko slavlje bode po svojem obsegu in sijaju tekmovalo z velikimi kongresi, ki so se v proslavo sv. Rešnjega Telesa zadnja leta vršili v Madridu, Montrealu, Londonu, Kolinu in drugih svetovnih mestih. Zopet bodo prišli od blizu in daleč odposlanci vseh narodov in dežel, da javno in slovesno izpričajo svojo vero v pričujočnost našega božjega Zveličarja v presvetem Rešnjem Telesu, da mu izkažejo svojo ljubezen in češčenje. Gre torej izključno le za versko slovesnost, ki bode gotovo močno poživila našo versko vneto, naš pogum in našo požrtvovalnost. Ali je treba še posebnega opomina za katoliške Slovence, da se tega svetovnega evharističnega kongresa v častnem številu udeležijo? — Saj je ljubezen in češčenje najsvetejšega zakramenta posebno pri nas globoko vkoreninjena v srcih vernikov, kjer brezštevne cerkve pričajo o verski vnemi naših prednikov, kjer nešteta sv. obhajila, izpostavljenja Najsvetejšega, evharistične procesije in drugi zakramentalni obhodi dokazujejo živo vero našega ljudstva in kjer »Večna molitev« po vseh naših župnijskih cerkvah podnevi in ponoči zbira neštete trume častivcev okoli evharističnega prestola božjega Zveličarja. — Treba je torej, da to svojo vero in češčenje izkažemo tudi javno in slovesno na zgodovinsko pomenljivem mestu, na Dunaju, v pričo vse cesarske hiše in v pričo odposlancev vseh narodov sveta.

Svetovni evharistični kongres bodo pač obiskali zastopniki najrazličnejših narodov in držav, vendar, ker se le-to vrši na avstrijskih tleh, je treba, da so posebno v velikem številu zastopani narodi avstrijske države. Zato so prijave za mnogoštevilno udeležbo došle osrednjemu odboru na Dunaju že skoraj iz vseh avstrijskih kronovin. Tudi mi katoliški Slovenci ne smemo biti zadnji pri tem slavlju, ki bode zopet pričalo, da je verska, katoliška misel tista vez, ki druzi vse narode mnogozemne Avstrije v skupno celoto.

V ta namen vas vabimo, katoliški Slovenci, da se letošnjega svetovnega evharističnega kongresa na Dunaju udeležite mnogoštevilno, da si v tistih slovesnih, pomenljivih dneh skupno izprosimo blagoslova od božjega Zveličarja za naše družine in naše ljudstvo, cesarja in domovino.

V Ljubljani, 25. aprila 1912.

Za pripravljalni odbor gospodov:

Dr. Ivan Šusteršič, deželni glavar, častni predsednik. Dr. Josip Gruden, stolni kanonik, predsednik. Dr. Fran Detela, c. kr. vladni svetnik in gim. ravn. v p., I. predsednika namestnik. Dr. Viljem Schweitzer, advokat, II. predsednika nam. Janez Kalan, župnik, tajnik Bogomil Remec, ravnatelj trg. šole. Dr.

Franc Ušeničnik, prof. bogosl. Dr. Janez Ev. Zore, prof. bogosl. Josip Kosler, posestnik. Engelbert Jeločnik, uradnik. Andrej Zupanc, stolni vikar.

Za gospejni odbor:

Kneгинja Kristina Windischgrätz, častna predsednica. Exc. baronica Karla Schwarz, predsednica; grofica Ise Chorinsky, I. nam. preds.; Bogomila dr. Šusteršičeva, II. nam. preds.; Exc. Jeny Kusmanek, grofica Gabriela Auersperg, Franja Eberl, Josipina Jeglič, Viljemina Josin, tajnica.

Političen pregled

DRŽAVNI ZBOR.

Brambeni zakon.

Zanimanje za delo državnega zbora se sedaj osredotočuje v brambenem odseku, ki mu predseduje naš poslanec Pogačnik. Kljub nekim predlogom nekaterih poslancev, ki bi radi stvar zavlekli, se ta prevažna zadeva hitro obravnava, in upajmo, da kmalu pride iz odseka — predelana v korist ljudstvu — v zbornico in postane zakon. Izmed naših poslancev je v odseku govoril dr. Žitnik, ki je naglašal veliki pomen brambnega zakona v državno-pravnem in gospodarskem oziru. Če hočemo varovati ugled države na zunaj ter zadostno zastopati svoje trgovske in druge koristi, moramo imeti močno armado. Naša država je v sredi oboroženih velevladi, ki imajo deloma boljše armado kakor mi. Z Italijo stojimo v slabem razmerju, na Balkanu pred našim pragom vedno vre, zato pa moramo biti vedno na obe strani zadosti pripravljeni. Pametni poslanci bodo zato glasovali za brambno reformo ne glede na osebe v ministrstvu. Drugo važno vprašanje je naše razmerje do Ogrov. Nenasitnim Madžarom se mora postaviti naš parlament po robu. Ne smemo čakati na milost Ogrov, ampak stvar prej rešiti kakor jo v onostranski polovici.

Govornik navaja nadalje proti predlogi svoje pomisleke. Nepovoljno je rešeno vprašanje o dveletni službi. Po načrtu bi morali konjeniki služiti še vedno tri, mornarji celo štiri leta, le pešci dve leti. Dalje bodo morali biti čez čas podčastniki. V tem tiči velika krivica, uničena je enakost, je pa tudi nevarnost, da se bo marsikdo branil zvezd, ker ga bi zadržale le dalj časa v službi. Če že morajo podčastnike tako dobiti, naj jih vsaj denarno primerno odškodujejo. Nezadostne so tudi olajšave za dediče kmečkih posestev in družinske preživitelje.

Socialni demokrat Šmeral je ponavljal v odseku zahtevo socialnih demokratov, da se ustanovi splošna ljudska bramba namesto sedanje stalne armade. Dokazoval je, da je že čas za to. Seve, če je sam verjel?

Advokatski in notarski red.

Zbornica je te dni dovršila prvo branje vladne predloge, ki določa nov advokatski in notarski red. Prvi je govoril slovenski poslanec Hladnik, ki je izvajal: Kot zastopnik malih kmetov, ki čutijo drago poslovanje notarskih pisarn, želim, kakor tudi celi slovensko-hrvaški klub, da se notariat podržavi. Notariat v sedanji obliki je nezmislno urejen. Na eni strani je notar državni uradnik, na drugi pa obrtnik, ki gleda, da vjame kar največ ljudi v svojo pisarno.

Sedanji načrt se na to ne ozira, ampak hoče le urediti notarsko službo. Povečati pa hoče tudi delokrog teh pisarn. Nastopa posebno proti zakotnim pisarjem. Ta določba pa je tako nejasna, da bo lahko nastopil sodnik po svoji volji tudi proti ljudem, ki zastojnapišejo ubogemu kmetu kako vlogo. Nemogoče bo tako delo za župnike, učitelje in razne občinske in hranilnične tajnike. Ker ta vladni načrt ne ustreza zahtevam naših kmetovalcev, izjavlja poslanec Hladnik, da bo glasoval proti obema predlogoma, če se ne predrugačita v smislu potreb in zahtev malega kmetovalca.

LUKACS NA OGRSKEM.

Mislili so, da bo novi ogrski ministrski predsednik Lukacs naenkrat napravil red na Ogrskem, ki je tako potreben. Toda zadel je takoj na močan odpor. Ko je prevzel ministrsko predsedstvo, se je zavezal, da bo spravil brambno predlogo pod streho in izpeljal nov volivni red. Toda tudi Lukacs ni mogel zatajiti svoje madžarske ošabnosti in gospodstvaželjnosti in je predložil volivno reformo, ki naj bi na eni strani ohranila premoč mažarskemu narodu proti drugim ljudstvom in na drugi ne dala kmetu nobene pravice. Vpeljati hoče novo kurijo s kakimi 400 tisoč novimi volivci, ki bi se razdelili v 100 okrajev. Volivec je navezan na to, da zna pisati in brati. 30 mest dobi splošno in enako volivno pravico, na deželi se voli na stari način. Proti temu nestvoru so nastopili pristaši Justhovi in Košutovi, ki odklanjajo tako volivno reformo.

Težko stališče bo imel Lukacs tudi zaradi razmer na Hrvaškem. Popraviti mora delo Khuenovo — komisarijat, seveda ne bo storil tega v korist Hrvaatom. Govori se in piše, da Cuvaj gre in pride kot ban grof Pejačević. Vlada na Hrvaškem se bo naslanjala na koalicijo in narodno stranko. Tako bodo vladali na Hrvaškem zopet Madžari in njihovi hlapci madžaroni.

LAŠKO-TURŠKA VOJSKA.

Napad Lahov na Kum-Kale je bil uprizorjen, kakor se kaže, da Lah izprevizidijo moč turških trdnjav. Zdi se pa, da so ta poizkus drago plačali. Za enkrat ne morejo prav začeti z boji v Dardanelah, ker nima njihovo brodovje nikakega opirališča; nobeno pristanišče v bližini ni prosto za italijanske bojne ladje. Zato je svet sprejel kot zelo ve-

rojeto vest, da so Lahi zasedli otoka Astropalio in Lemnos med Malo Azijo in Grško, ki bi Lahom za pristanišče bojnih ladij izvrstno služila. Potrjena pa ta vest še ni, Lahi celo taje in njihovo brodovje se je menda vrnilo domov. — Uspeh napada na Dardanele je ta, da so Turki izpustili mine, ki prosto plavajo in so zato največja nevarnost za ladje. Nekaj dni že ne plujejo ladje skozi Dardanele pred Carigrad in trgovina ima radi tega stotisoče škode. Angleži so baje Lahom že zagrozili, naj ne stikajo okoli Dardanel, ker svojo trgovino da hočejo sami braniti. Rusi pa nasprotno z veseljem gledajo, kako se Turčija zvija in so pripravljeni — kakor je videti — da pomagajo Lahu, če treba, proti Turku.

Iz Afrike, iz tripolitanskega bojišča ni skoro nikakih poročil, le tuintam se izve o kaki mali praski. Sedaj Lahi odpošiljajo nove čete v Afriko, nekaj prejšnjih pa se je vrnilo domov. Pišejo tudi o veliki nezadovoljnosti med laškimi vojaštvom.

LISTER

Požigavec.

(Dalje.)

II.

Veseljakova Micika je imela opraviti zunaj na vrtu. Vihtela je motiko in rahljala zemljo okrog mladega krompirja, pri tem pa v mislih neprestano kovala načrte, kako bi pokončila zlobne vrabce v domači strehi. Nič pametnega ji ni hotelo na um; a nekaj je bilo treba storiti, to je bilo jasno. Kajti ako bi ne bilo vrabcev, bi tudi v strehi ne bilo lukenj in veter bi se ne zaganjal vanje in streha bi ostala cela. Vrabci so bili vsemu temu krivi; zato proč z njimi!

Micika je bila prepričana, da bi vrabci tudi novi strehi ne prizanašali. Kakor hitro bi se vgnezdili na njej, bi se v kratkem zgodilo z njo prav tako kakor z dosedanjo, in oče Veseljak bi moral neprestano držati v roki mošnjo polno svetlih kronic in krovce bi navsezadnje postal še bogat mož. Zadnji je bil sicer dober znanec in Micika mu je pri njegovem poslu privoščila najboljši zaslužek, a kljub temu se ji ni zdelo prav, da bi bogatel na njih stroške. Zadnje čase je namreč večkrat premišljevala, da mora dota, ki bi bila primerna na primer za veliko kmetijo, stati brezdvomno precej denarja, kajti drugače bima mlada žena v novem domu nobene prave veljave. Zato, kakor rečeno, je bilo bolje, da ostane denar v očetovi mošnji, kakor pa da bi romal h krovcu. Zato pa smrt vrabcem.

Ko je bila Micika tako zaglobljena v svoje bojne načrte, naenkrat začuje

za svojim hrbtom svoje ime. Takoj se obrne.

Ob plotu je stal pritlikavec. »Micika! Micika!« je klical s tankim, skoraj jokajočim glasom.

Dobrosrčna deklica takoj izpusti motiko in odhiti k njemu. »Toda Gašper, kakšen pa si vendar?«

Obleka in obraz malega možakarja sta še nosila na sebi sledove nesrečnega padca pri vrtnih vratih. Dve debeli solzi sta mu zdrknili preko zabuhlih lic. Besede ni bilo čuti iz njegovih ust.

Miciki se je revše zasmililo. »No, pojdi vendar sem k meni,« mu je velela in pokazala z roko na vrzel v plotu. »Tu lahko splezaš skozi. Le hitro pojdi!«

Pritlikavec se je splazil skozi odprtino in stal pred njo. Micika je pokleknila v travo, da bi bila bliže njegovemu obrazu. »No, sedaj mi pa povej, kaj se ti je prigodilo, Gašper? Ali si padel ali ti je kdo drugi kaj hudega storil?«

Tako mu je prigovarjala in ga izpraševala; a ni se zadovoljila s samimi besedami. Z roko ga je začela nalahno gladiti preko rdeče otekline na čelu, obrisala mu je z obraza prisušeno kri, prav kakor bi imela pred seboj slabotno dete. Ko je bila gotova z obrazom, je obrnila malega moža okrog in mu osnažila obleko, na kateri je visela prst in slama. Pri tem je pa pomirjevala malega reveža, se mu dobrikala in ga tolažila na vse mogoče načine, kakor ji je ravno narekovalo njeno mehko srce. Tako je bila zatopljena v svoje delo, da ni prav nič opazila, kako je pritlikavec medtem stisnil pest in zlobnega pogleda zažugal proti Gričarjevi hiši.

Ko je bila obleka očiščena, je Micika obrnila Gašperja zopet okrog in mu pogledala v obraz. Z roko mu je poravnala tanke osivele lase, nato mu jo pa lahno položila na pekočo otekline na čelu, da bi jo nekoliko ohladila. »Sedaj je pa zopet vse dobro, kajne, Gašper?«

In ko mu je pri teh besedah tako dobrohotno pogledala v oči, se je nehote tudi njemu razjasnil otožni obraz.

Micika je vstala in prijela pritlikavca za roko. »Pojdi z menoj, Gašper, dala ti bom nekaj dobrega za prigrizek. Saj si gotovo lačen, kajne?«

»Da, Micika.«

Nato sta drug poleg drugega odšla preko vrta proti Veseljakovi hišici, veliko, vitko mlado dekle in poleg nje mali sivolasi možiček z drobnimi otroškimi koraki. Njegova roka je zaupljivo počivala v njeni in obraz se mu je svetil veselja ob misli na obljubljeno malico.

Ko je čez nekaj časa Micika s svojim varovancem zopet zapustila hišo, so namah priletele okrog nje kokoši in glasno kokodajskajoč iztegovale vratove. Micika jim je vrgla na tla kuhane-ga krompirja, ki ga je bila prej v roki zmečkala. V istem hipu pa planejo s strehe na tla trume vrabcev in se pomešajo med kuretino. Vsak je skušal

ugrabiti kak košček, in kateri je bil tako srečen, je z ropom v kljunu odfrfotal proč, da bi ga nemoteno povžil.

Ta prizor je bil kakor nalašč, da je Miciko spomnil na njene bojne načrte. Bliskoma se ji je posvetila v glavi nova misel. Poloviti bo' treba škodljivce domače strehe; saj vrabci so bili tako predrzni, da bi šli takoj v vsako past. In ta stvar bi se dala prav lahko izvesti. Gričarjev pritlikavec je imel časa dovolj; njega bi prav lahko dobila za lov na vrabce.

Micika se ni dolgo obotavljala z izpeljavo svoje nakane. Ker je bilo na dvorišču preveč šuma in hrupa, je bilo treba potrebne priprave izvršiti onostran hiše, na Gričarjevi strani.

Čez pest ječmena je postavila reto, eno stran oboda je podprla s komolec dolgo palčico, na kateri je bila pritrjena dolga črna nit, in konec niti je dobil v roko pritlikavec Gašper. Treba je bilo le lahno potegniti, podpora je padla, in vrabci, ki so se drznili na ječmenovo zrnje pod reto, so bili v pasti.

Micika je z zadovoljstvom zrla na delo svojih rok. Nekoliko oddaljen od tega prostora je ležal v travi pritlikavec in držal v rokah nit. Micika mu je vso stvar natanko razložila in ga poučila, kako naj ravna, in on je, kakor je bilo videti, njen pouk dobro razumel in stvar se je lahko pričela. Na uspehu tega imenitnega podjetja ni bilo dvomiti, kajti nekaj vrabcev je bilo že priskakljalo iz svojih skrivališč in so radovedno zrli čez rob strehe na njeno počenjanje. Nekaj časa so stegovali vratove, ko je pa Micika odšla, se jim stvar ni zdela več nevarna. »Pip! pip!« je zadonelo kakor alarm preko strehe. Očividno so spoznali rumeno zrnje pod reto, ki jih je zapeljivo vabilo, naj ga okusijo in si napolnijo lačne želodčke.

Micika je pustila pritlikavca samega pri njegovem opravilu in odšla zopet na njivo. Storila je to v prijetni zavesti, da ne bo več tréba njenemu očetu šteti krovcu kronic, ki se bodo dale mnogo bolje porabiti za nabavo bale, kakršna se spodobi gospodinji na veliki kmetiji.

Ko je Micika zopet dvigala motiko in rahljala zemljo okoli krompirja, ji mahoma šine neka misel v glavo: Kaj je storil Gašper z vrabci, ki jih je vjel? Uspeh lova gotovo ni bil majhen, toda da bi bil zasačil vse do zadnjega, to je bilo skoraj nemogoče. Toda o tem pa je bila Micika trdno prepričana, da če mu je ušel le eden, stanuje gotovo še na njihovi strehi, in v nekaj tednih je vse zopet pri starem. Poleg tega pa... Micika je le z nekim neprijetnim čuvstvom v srcu mislila na številne mrtve vrabce, kajti Gašper se brezdvomno ni mnogo obotavljal po vrsti zaviti zločincem vratove. To pa Miciki ni bilo prav. S strehe jih je bilo treba na vsak način pregnati, a krvoločna ni hotela biti. Kmalu ji je padla v glavo nova misel.

(Dalje prih.)

Prvi in zadnji dan maja.

V gostilni »Pri lisjaku« so sedeli pri vrčku piva in preresetavali politične dogodke zadnjega časa — bilo jih je kakih šest mož — in se jezili nad vsem mogočim, nad Bogom in nad ljudmi, le nad seboj ne. Bili so to sami »prosvitljeni« možakarji od družbe »rdečih«, ki so tu sedeli skupaj in razmotrivali novice iz zadnje številke svojega rdečega lista, na katerega so bili v vsej okolici samo oni naročeni in na katerega so bili seveda silno ponosni. Ta njih časopis jim je bil pravcati evangelij; kar je tu notri stalo zapisano, to so verjeli, kakor bi bilo pribito, kar je list ukazal, to so storili, in karkoli je trdil, jim je bila sveta resnica. Listič in njegovo pisanje jim je bilo več kakor Cerkev in vera, da, več kakor lastna pamet in razsodnost. In ko je nekoč Potokarjev Peter trdil, da tisti, ki bere rdeči časopis, ni več katoličan, temveč luternec ali pravzaprav brezverec, tedaj so se čutili žaljene v dno duše in so ga radi obrekovanj svojega časopisa vrgli skozi vrata. In vendar je imel Peter prav. Toda to le mimogrede.

Družba naših politikov je bila tedaj lepega pomladanskega popoldne, že bolj proti večeru, zopet polnoštevilo zbrana na svojem navadnem mestu in se z veliko resnobo prerekala, kako bi bilo, če bi vsak izmed njih prišel gori v cesarsko mesto za poslancā.

»Jaz pravim«, je rekel čevljar Rus, »da bi vojščstvo lahko večinoma odpravili in to, kar stane, popustili pri davkih.« »Da, in pri tem bi lahko še vsakemu nekaj dali po vrhu!« je pritrdil dolgi Jože, »in mislim, da bi poleg tega osvojili še celo Afriko, polovili in obešili vse trgovce s sužnji, iz zamorcev napravili kristjane in počtene ljudi, Turka pognali iz Jeruzalema in papežu zopet dali nazaj prostost, ki mu gre.« »Dolgi Jože« očitno ni bil najnerodnejši v tej družbi, a kljub temu njegovo govorjenje ni ugajalo čevljarju. »Kaj krščanstvo, misijonarji, papež in Jeruzalem!« je menil ta. »To je v našem prosvitljenem dvajsetem stoletju že zastarela stvar. Znanost in omika, to je sedaj naše geslo, duhovniki so pridigovali že zadosti dolgo. Kaj ima meščan in kmet od Cerkve in duhovnikov, od molitve in maše? To mu ne prinese niti vinarja in je kvečjem izgubljen čas.«

Nekatere so te besede nekoliko osupnile, a rekel ni nobeden nasprotno besede; deloma so bili tudi skoraj istih misli; toda »dolgi Jože« je, dasi nekoliko bojazljivo, vendar odvrnil: »O drugih ljudeh bi si jaz ne upal kaj takega soditi«. Čevljar se je nasmejal. »Z besedo »o drugih ljudeh« misliš gotovo predvsem svojo ženo?« se je norčeval, »kajne, nje se bojiš, kajti ona je tercialka prve vrste.«

Vsa družba se je zakrohotala, Jože pa je pogledal na stensko uro, ki je visela poleg peči, izpraznil vrček in rekel: »Čas je, da grem; zvonovi že vabijo.«

V resnici so zvonovi svečano doneli iz vaškega zvonika.

»Greš seveda v cerkev?« je rekel čevljar z vidnim zasmehom.

»Ej, k šmarnicam«, se je oglasil nekdo drugi, »pa sem vedno mislil, da je to le za otroke in stare babnice.«

»Kdo mi more braniti?« je vprašal Jože odločno.

»Pojdi no, ne bodi vendar neumen, ostani raje tu pri nas«, mu je prijazno prigovarjal čevljar. »Ne huduj se zaradi tega, ker sem se nekoliko ponorčeval iz tvoje boljše polovice, saj sem mislil le v šali. Mi vsi vemo, da je dobra in poštena ženska. Sedi vendar in ostani še nekoliko; za moža je list, kakor je tukaj« — pri teh besedah je udaril z roko po časopisu, ki je ležal pred njimi na mizi, »in tak-le političen članek šmarnična pobožnost. V tvojo vero se pa ne bo nihče vtikal! Ostani, zakaj ne vem, če se kmalu zopet snidemo.«

Jože se je obotavljal. Bil je dobrosrčen človek in ni rad komu odrekel. Vendar ni sedel k mizi nazaj. Gotovo se je spomnil resnih, skoraj žalostnih oči svoje skrbne ženke, ki mu je rekla, predno je šel v gostilno: »Jože, danes je prva šmarnična pobožnost«. In on ji je obljubil, da pride gotovo. Kajti cela vas je imela navado, udeležiti se te lepe pobožnosti; prišli niso le oni, ki so bili bolni ali pa preveč »prosvitljeni« za pobožnost do Matere božje. To je stalo pred njegovim spominom, in zato je rekel: »Ne, ne; danes moram iti, saj sem že dolgo tukaj. Ostanem drugikrat.«

»No, dobro — in če prihodnjič zopet zazvoni k šmarnicam, boš pustil, da zvoni in ostaneš pri nas. Enkrat je zadosti.«

»Zavoljo mene, da«, je odvrnil Jože in tudi v srcu že skoraj mislil isto, kajti abotno zasmehovanje mu je bilo že vso pobožnost na pol zagrenilo. Tako je šel in še o pravem času dospel v cerkev.

Majniška pobožnost ima na sebi nekaj ljubkega in privlačnega. Pravzaprav je to popolnoma prostovoljna pobožnost vernikov, nobena cerkvena zapoved jo ne ukazuje, vsakdo lahko pride ali ostane doma, kakor mu drago, a kljub temu hiti staro in mlado te dni rado v cerkev. Delo je končano, tiho in mirno počivata polje in log v večerni svetlobi; v cerkvi pa je vse tako lepo, vse okrašeno s cvetjem in zelenjem, iz katerega zre Marijin oltar tako vablivo in prijazno, da govori srce samo sebi: »Nikjer na svetu ni lepšega prostorčka«. Tiho, mirno in pobožno veselje napolnjuje in edini srca vseh. V duši utihnejo viharji in strasti; skrb so ostale zunaj pred cerkvijo: tukaj so vsi le sinovi in hčerke nebeške Matere, blažene, večne in mogočne Device in Kraljice nebes. Nikdar niso ljudje tako blizu svoji Kraljici, kakor ravno tukaj; tu se zdi, kakor bi ona sama z oltarja doli blagoslavljalna svoje otroke, velike in male, in razprostirala nad njimi plašč svojega varstva za čas in večnost.

Tako je bilo tudi pri tej šmarnični pobožnosti, in to, kar je mladi, navdušeni duhovnik iz srca govoril svojim ovčicam, je padlo v vzprejemljiva in odprta srca. Govoril je o nikdar izčrpljivem predmetu: češčenje Matere božje prinaša bogatega blagoslova na tem in na onem svetu.

Po govoru so bile litanije. Ženi »dolgega Jožeta« so pri tem kipele iz srca prav posebno vroče prošnje proti nebu; ona je vedela zakaj. Kajti v njeni hiši ni bilo več tako kakor nekdanj.

Odkar se je bil Jože začel bratiti z »rdečkarji«, se je bil popolnoma izpremenil. Doma pri svojem delu je ostajal le nerad, kajti le prepogosto je moral v krčmo; kadar je bil pa doma, je zabavljaj vpričo otrok čez župnika in škofa, čez cesarja in uradnike, in sicer zaradi stvari, katerih si je bil navadno sam kriv. Pogosto zahajanje v gostilno mu je seveda precej izpraznilo mošnjiček, delo je zastajalo, čas je bil izgubljen. O molitvi ni hotel ničesar več slišati, sveta maša in posebno pa pridiga sta mu bili zoperni. — Kratko, Jože je bil dospel na pot, ki vodi v propast in bedo, ako se človek še o pravem času ne obrne nazaj. To je njegova dobra žena dobro uvidevala, in zato se je zaupno obrnila k Brezmadežni in tudi otroci so morali pridno moliti za svojega očeta. Začutila je v srcu kakor prijetno tolažbo, posebno ko je obljubila, da hoče predvsem zlasti sama prav vestno izvrševati svoje dolžnosti.

Z mešanimi čuvstvi je prisostvoval »dolgi Jože« šmarnični pobožnosti. V njegovi duši se je borilo dobro in hudobno, in ko je proti koncu duhovnik v molitvi na Marijo vse pričujoče priporočil varstvu Matere božje, se je tudi Jože spomnil svojcev in molil zanje.

Kar naenkrat začuti na strani rezko bolečino, da skoraj ni mogel več klečati. Pogledal je okrog sebe: zadnja vrata so bila pol odprta; morda se je vsled mrzlega prepiha prehladil? Premaknil se je, da bi si olajšal bolečine, a zastonj. Bolečina, ki je kakor na skrivnosten migljaj priletela, se je trdno uselila v njegovo telo in ni hotela proč. Konečno — konečno je pobožnost minula. Mrzel pot je stal Jožetu po čelu, ko je počasi stopal proti domu, in s strahom ga je zrla njegova žena, ko je bled in negotovih, počasnih korakov stopil v hišo. Takoj je legel v posteljo in poklicali so soseda, ki se je nekoliko razumel na zdravniško umetnost; a ta je takoj rekel, da je najbolje, če pokličejo zdravnika. Ta je prišel, a zmajeval z glavo. Ledvična bolezen, ki se je že dolgo prej pripravljala, je sedaj kar nenadoma izbruhnila na dan. Z bolnikom bo treba ravnati kar najprevidnejše, kajti bolezen se bode še razvijala in more postati še zelo nevarna.

In tako se je tudi zgodilo. Po kakih desetih dneh je bilo v vasi obhajilo; veljalo je Jožetu. Ta je shujšan do kosti in smrtnobled ležal na postelji in stokal groznih bolečin, očitno v veliki nevarnosti.

Po cesti sem se je začulo tenko rvončkljanje. Sveče so že gorele na bele pogrnjeni mizi, tu stegne Jože svoje blede roke proti ženi, ki je z otroci klečala koncem postelje in bridko jokala.

»Helená«, je rekel ginljivo in mehko, »Helena, veš, zadnje čase ni bilo vse prav in —«

»O, prosim te, Jože, molči vendar o tem«, je ihtela, »ne misli več na to, saj si včeraj pri spovedi vse povedal.«

»Da — a tudi tebe moram še prositi odpuščanja. Tebe in te male tukaj —« zadnje besede je tiho pošepetal in pokazal z roko na otročiče — »sem preveč zanemarjal in grdo ravnal z vami. Ako mi ljubi Bog zopet da zdravje, bo moralo biti vse drugače; popraviti hočem, Bog mi bodi priča, kar sem zagrešil. In vi, otročiči«, se je nato obrnil na petero otrok, ki so klečali okrog matere, »molite za svojega očeta, da zopet ozdravi; saj vi ste mi vendar najljubše in najdražje, kar mi je poleg vaše matere ljubi Bog dal na zemlji . . .«

»Da, oče, prav pristrčno hočemo moliti«, so enoglasno odgovorili otroci.

Cing — cing — cing! Duhovnik z Najsvetejšim je prihajal. Žena je stopila iz hiše Zveličarju nasproti, ki je prihajal v priprosto hišico in v bolnikovo srce, ki je bilo dobro pripravljeno za njegov sprejem.

Od tega dne je Jože zopet vedel, kaj mu je njegova družina. Od njegovih prejšnjih prijateljev sta ga nekega dne dva obiskala, a nista vedela nič posebnega povedati. Prvi pogled žafostne žene jih je takoj pri vstopu v hišo osupnil, in ko sta odšla je rekel Jože: »Tobak in pivo, po katerem smrdita, bom imel še cel dan v nosu. Da bi le nikdar več ne prišla!« To se je tudi zgodilo. Bolnik se je moral zelo varovati in se natančno ravnati po zdravniških predpisih, da bi se bolezen ne poslabšala; zato se je silno dolgočasil v postelji. Toda sam ni bil nikdar. Od otrok je bil vedno kateri pri njem, in mati seveda tudi, ako je imela čas; večkrat ga je obiskal tudi gospod župnik in govoril z njim o resnih stvareh in tako utrjeval dobro seme, ki je zopet začelo klti v bolnikovem srcu.

»O kako se mi sedaj odpirajo oči —

vedno bolj!« je vzklikal pogosto. »Ta bolezen je za moje celo življenje neprecenljive vrednosti. Sedaj vem, kaj se pravi moliti in verovati in upati. Nikdar se ne bom mogel Bogu dovolj zahvaliti za to bolezen; da, to je bilo za me najuspešnejše zdravilo!«

Mesec maj je šel proti koncu, in Jožetova beseda, ki so mu jo bili njegovi pivski bratci izsilili, se je izpolnila: razun k prvi majniški pobožnosti ni šel k nobeni drugi več. Toda molil je doma, sam v dolgih boleznih nočeh, in se pri tem naučil, iti vase in misliti na Boga in večnost. Tudi z otroci in z ženo je molil. Vsak večer se je vršila majniška pobožnost družine ob bolniški postelji očetovi; pred Marijino podobo sta goreli dve sveči, ob straneh pa so dišale šmarnice in potočnice. In z božjo pomočjo je kljub očetovi boleznij tudi delo še precej dobro šlo od rok, vsaj najnujnejše. Božji blagoslov se je zopet nastanil v hiši.

»Glejte, saj gre tudi brez mene«, se je šalil Jože, ki je postajal vedno bolj suh in bled, ker ni mogel uživati nobene hrane več; njegov glas je postajal vedno slabotnejši. »Ljubi Bog vam daje pogum, da vam s tem pokaže, da se boste lahko preživeli, tudi ko mene ne bo več med živimi.«

Prestrašena ga je pogledala žena pri teh besedah in otroci so glasno zaplakali. »Oh, oče, umreti ne smete, nikdar umreti!« so mu klicali, »moliti hočemo toliko časa, dokler ne ozdravite!« Tolažil jih je, a vedel je, pri čem je. Tudi zdravnik mu je skoraj naravnost namignil, naj bo pripravljen na vse.

Bilo je zadnji dan maja; v hiši je bilo tiho in prazno. Vse je šlo v cerkev, zadnjikrat k šmarnicam; oče je hotel tako: le najmanjša deklica, ki je bila ravnokar začela hoditi v šolo, njegov ljubljencek, je ostala pri njem doma. Tiho se je priplazila v sobo, kjer je ležal oče mirno v postelji in spal. Tiho, kakor je prišla, je zopet odšla in pustila vrata napol odprta.

Čez nekaj časa se je bolnik prebudil. Ravnokar je hotel poklicati hčerko, tu začuje nek glas. Poslušaj. V sosednji sobi se glasi glas otrokov, počasi in pristrčno:

». . . Sveta Marija, Mati božja, prōsi za nas grešnike, zdaj in ob naši smrtni uri. Amen. O sveta, o ljuba in mila Mati božja! Ne pusti umreti mojega dragega očeta! Ti si tako dobra, in če boš Ti prosila ljubega Boga, bo gotovo storil, saj more vse, kar hoče. O imej usmiljenje z nami, vsi hočemo biti vedno prav zelo pridni in Tebe nad vse ljubiti . . .«

Tako se je, beseda za besedo, jasno glasilo iz sosednje sobe. Otrok je molil za svojega očeta.

Ta je mogel pa le, oči zalite s solzami, skleniti roke in jih nemo dvigati proti nebu: tako polno mu je bilo srce. Nato je v svoji onemoglosti zopet globoko zaspal.

Ko je prišla družina iz cerkve, je še vedno trdno spal. Bilo je pravo spanje, ne smrt in ne nezavest. Ob devetih zvečer je želel jesti. »Mislim, da bo noč mirna«, je rekel. Bilo je res tako: celo noč je spal nemoteno. Zjutraj je čutil lakoto, in ko je prišel zdravnik, je začudeno ogledoval bolnika, vprašal to in ono, potipal tu in tam — in rekel navsezadnje: »Danes se je stvar obrnila precej na bolje; toda nočemo se pre nagliti. Pojutrišnjem pridem zopet.«

In ko je zopet prišel, je bil bolnik že mnogo živahnejši in krepkejši, bolečine so bile skoraj popolnoma izginile, tek se je zopet povrnul.

»Srečo imate!« je vzkliknil zdravnik. »Takega slučaja ne pomnim v življenju. Rešeni ste, in z božjo pomočjo smete v treh tednih zopet na polje!«

Lahko si mislimo, kakšno veselje in radost sta zavladata sedaj v hiši in kako se je glasila iz ust vseh hvala in čast dobri nebeški Materi! — Taka so božja pota. Jože je zopet zdrav kakor riba v vodi. V gostilno zahaja le redko, nikdar pa ne prestopi več praga krčme, kjer je poprej popival s svojimi hudobnimi tovariši. Tudi njihovega lista ne pogleda več; kajti sedaj dobro ve, na čegavi strani je resnica in pravica. Zlasti pa sedaj čuti, kako veselo in zadovoljno je skrita v tihem družinskem življenju. Dan na dan hvali Marijo, da ga je rešila z boleznijo in svojo priprošnjo v mesecu majniku.

RAZGLED PO DOMOVINI

Za pogorelce na Ježici je vložil deželni glavar dr. Šusteršič takoj drugi dan po požaru, dne 23. aprila, v državnem zboru nujni predlog za pomoč.

Duhovniške izpremembe na Štajerskem. Prestavljen je g. kaplan Vladimir Cepuder iz Dramelj k Sv. Rupertu v Slovenskih goricah, frančiškan o. Juvenal Pihler od Sv. Trojice v

Slovenskih goricah v Žabnico na Korškem, k Sv. Trojici pride o. Salezij Vodušek kot prvi kaplan.

Iz tržaško-koperske škofije. Gosp. Josin Budin, župni upravitelj v Tinjanu pri Kopru je bil dne 23. aprila istotam vmeščen za župnika. Istega dne je bil vmeščen g. Flego Ivan za župnika v Buzetu. G. Matko Kurelić je imenovan na mesto g. Flega na Humu za župnega

upravitelja. Mestni svet tržaški je imenoval za župnika na Opčinah č. g. Andreja Zinka, dosedaj kaplana pri sv. Vincencu v Trstu.

Jožef Vitez Gorup umrl. Na Reki je umrl dne 26. aprila znani slovenski mecen g. Jožef vitez Gorup pl. Slavinski, znan posebno po svojih dijaških ustanovah. Svoj čas je zastopal Notranjsko in kranjskem deželnem zboru

ter je bil častni meščan Ljubljane. Zapustil je veliko premoženja ter 18 hiš, izmed teh 3 ali 4 v Ljubljani. — Svetila mu večna luč!

Osemdesetletno rojstvo je praznoval dne 26. aprila č. g. Jakob M r a k, vpokojeni župnik in knezoškofijski duhovni svetnik v Kranju, ki je bil prej dolgo vrsto let župnik v Naklem. Bog daj ljubeznjivemu jubilanu doživeti še mnogo let!

Pogreb vrlega moža. Dne 21. aprila so spremili iz Kandije na pokopališče v Šmihel gospoda Ivana Appeta, ki je dne 19. aprila po dolgem bolehanju umrl. Pogreba so se poleg drugih udeležili: občinski odbor občine Šmihel-Stopiče, zastopniki »Posojilnice in hranilnice za Kandijo in okolico«, koji je bil pokojni več let načelnik, delavsko društvo iz Novega mesta, novomeška godba in pevci. Pokojni je bil posestnik in bivši pečarski mojster v Kandiji. Vse svoje življenje je bil zvest in požrtvovalen prijatelj Slovenske Ljudske Stranke. Naj v miru počiva!

— **Blagoslovljenje nove zadrúžne mlekarnе v Št. Vidu pri Vipavi** se je včeraj slovesno izvršilo. Po cerkvenem govoru je vipavski dekan gosp. Lavrič blagoslovil novo krasno urejeno poslopje. Po blagoslovu se je vršilo zborovanje, ki mu je predsedoval načelnik zadrúge župan A. Ilešič. Govorili so dr. Lampe, mlekarški nadzornik Legvart in dr. Pegan. Cele slavnosti se je udeležil okrajni glavar postojnski dr. Pilshofer in mnogo ljudstva.

Umrļa je 24. aprila ob 11. uri dopoldne v Gorici, previdena s sv. zakramenti za umirajoče, velerodna gospa Avgusta Pirjavec, roj. Mozetič, v starosti 56 let. Dne 23. aprila je nesrečno padla ter se smrtno udarila pod levo rebro. Vsa naša društva v Gorici bodo zelo pogrešala vrlo sotrudnico in podpornico. Svetila ji večna luč!

Gospodinska šola v Repnjah. Dne 24. aprila se je koočal šestmesečni zimski tečaj na deželni gospodinski šoli v Repnjah. Udeležil se je izkušnje deželni odbornik dr. Lampe. Tečaj je obiskovalo deset deklic, skoro vse Gorenjke, ki so stanovale v internatu šolskih sester.

Šolski bratje na Kranjskem. Na Hrušico pri Jesenicah so prišli v sredo šolski bratje, ki so kupili tukaj prav lepo posestvo. Zavod bo vodil brat Mauser, Slovenec, rojen v Toplicah.

Zgodnji roj. Gospa Marija Jeglič, p. d. Tavčar v Begunjah pri Lescah je dobila prvi roj dne 19. aprila popoldne. Rojil je neki panj, ki je bil odločen, da se odpošlje na Nemško. Matici se je pa menda Gorenjska tako priljubila, da jo je popihala iz panja, ko je isti v izbi čakal, da ga zabijejo in odpošljejo. Čebelam ter njihovi kraljici se je pa izpolnila želja, da ostaneco vsaj še eno leto v svoji domovini.

Podaljšanje električne železnice v Šiško in na Vič. Nameravana nova proga bo vodila od pošte po Franc Jožefovi cesti mimo »Narodnega doma« po Blei-

weisovi cesti, kjer se nasproti vrtu »Narodnega doma« zavije k progi južne železnice, kjer bo predor na dirkališče, od tu pa na Marije Terezije cesto. Zadnja postaja v Spodnji Šiški bo pred hotelom »Vega«. Drugi del električne železnice bo šel po Bleiweisovi cesti na Vič do župne cerkve na Viču.

Za mlekarne. Deželni odbor kranjski je naklonil Mlekarški zadrugi v Št. Vidu pri Vipavi k stroškom nove parne mlekarnе poleg 15.000 K še 3000 K podpore.

Postajališče Podholm-Vintgar med postajama Dobrava in Bled na progi Jesenice—Trst, se je otvorilo 1. maja za osebni in prtljažni promet. Prometni časi vlakov za to postajališče so že nannanjani v novem voznem redu.

Požari na Gorenjskem. V ponedeljek, dne 22. aprila, popoldne ob 5. uri, je začelo goretī na Ježici pri Goriški. Ogenj se je bliskoma razširil in v nevarnosti je bila župna cerkev z vasjo vred, ker je veter naglo raznesel iskre po strehah, ki so bile s slamo krite. Prišlo je brž več požarnih bramb, ki so pridno delale. Zgorele so 4 hiše: Goriškova, Štremfljeva, Čerinova in Brajerjeva, dalje 2 gospodarski poslopji in nekaj kozolcev. Škoda je velika, cenijo jo na 50.000 kron; čutili jo bodo posebno tisti, ki niso bili dosti zavarovani. — Naslednji dan, dne 23. aprila, je pa pričelo goretī v Rožni dolini pri Ljubljani. Ogenj je nastal v podstrešni sobici gostilničarja pri »Rožni dolini«, in sicer zjutraj ob štirih, ko je kuhal mož za bolno ženo čaj na samoyaru in prevrnil špirit. Na srečo so bolnico rešili. Pogorelo je ostrešje in veranda. Gostilničar ima 5000 K škode. Gasit so prihiteli gasilci iz Ljubljane, z Viča in Glinc. — V Zvrčah pri Kovorju je ogenj dne 15. aprila uničil štirim posestnikom vsa poslopja. Gasilec je zmanjkalo vode. — V nedeljo, dne 21. aprila je začelo med krščanskim naukom goretī posestvo Andreja Perčiča na Povljah blizu Trstenika nad Kranjem. Nevarnost je bila velika za vso vas, ker je bil hud veter, ki je pa k sreči gnal plamen od vasi proč. Ljudje so prihiteli iz cerkve in naglo pogasili. Zažgali so otroci.

Najdena utopljenca. Utopljenega so dobili v Ljubljani na Vrhnikih dne 26. aprila nekega Jožefa Bezlaj, 62letnega samskega delavca, pristojnega v Dobrunje. V vodi je bil tri dni. Ne vé se, ali je pokojni izvršil samoumor ali se je ponesrečil. — Pri papirnici na Vevčah so našli v nedeljo, 28. aprila dopoldne že od Velikega petka pogrešano gostilničarjevo hčer Ivano Novak, po domače Lozarjevo iz Štefanje vasi pri Ljubljani. Pokopali so jo v torek, 30. aprila.

Velika avtomobilska nesreča v Ljubljani. V nedeljo, dne 21. aprila zvečer so napravili iz Šiške na Posavje v avtomobilu izlet: Josip Rojina, krojaški mojster v Ljubljani, potem brat kleparski mojster Ivan Rojina s soprogo in 14letna hčerka gostilničarke Kržičeve v Spodnji Šiški. Vozil je g. Karol

Čamernik, lastnik avtomobila. Ko so se vračali od Aleša proti Ljubljani, so srečali pred topničarsko vojašnico kmečki voz brez luči, kateremu se je g. Čamernik hotel umakniti. Toda avtomobil je zadel v voz in zdrobil zadnji dve kolesi. Konja je voznik odvezal in je odjahal. Voznik je bil poškodovan. Avtomobil je dobil tak sunek, da je gospodična Mici Kržičeva odletela z njega in se ob cestnem kamnu ubila. Ob cestni kamen je zadel tudi avtomobil in ga polovico odbil. Hudo sta se pobila tudi Ivan Rojina, ki ima zlomljeno roko in tudi notranje poškodbe, in soproga ter so ju odpeljali na njen dom. Karol Čamernik in Josip Rojina sta si pa močno pretresla živce. Prvo pomoč so jim dali vojaki topničarji.

Perutninarški tečaj na Grmu. Kmetijska šola na Grmu priredi ob popoldnevih dne 12. in 16. maja t. l. perutninarški tečaj s sledečim sporedom: V nedeljo, 12. maja, od 3. do 5. ure popoldne: Važnost perutninarstva. Dobrodki kokošjereje. Napake pri kokošjereji. Vrednost kokošjih plemen. Odbiiranje kokoši za plemo. Na praznik, 16. maja, od 3. do 5. ure popoldne: Zboljšanje kokošjereje. Krmljenje kokoši. Strežba kokoši. Bolezni pri kokoših. Zboljšanje kurnikov. Poduk bo združen s praktičnim razkazovanjem. Tečaj je namenjen gospodinjam in kmetskim dekletom.

Tečaj za pridelovanje zelenjadi priredi kmetijska šola na Grmu dne 13. 14. in 15. maja t. l. z naslednjim sporedom: V ponedeljek, 13. maja, od 2. do 4. ure popoldne: Važnost pridelovanja zelenjadi na kmetih in v okolici mest. Naprava in razdelitev vrta. Obdelovanje in gnojenje zemlje. Od 4. do 5. ure: Razkazovanje šolskega vrta. — V torek, 14. maja, od 8. do 10. ure dopoldne: Naprava gorkih leh. Pridelovanje sadik in zgodnje zelenjadi v gorkih lehah in na prostem. Dobava potrebnega semena. Naročanje semena po cenikih. Kolobarjenje na vrtu in medsetve. Od 10. do 12. ure: Praktično razkazovanje na vrtu. Popoldne ob 2. do 4. ure: Pridelovanje najvažnejše zelenjadi za prodajo in domačo rabo. Od 4. do 5. ure: Praktično razkazovanje. — V sredo, 15. maja, od 8. do 11. ure dopoldne: Pridelovanje najvažnejše zelenjadi (nadaljevanje). Od 10. do 12. ure: Ohranjanje in vkuhanje zelenjadi za zimsko rabo. Popoldne od 2. do 5. ure: Vkuhanje zelenjadi v sadni kuhinji (praktično). — Oddaljenim in podpore potrebnim udeležencem iz Kranjske plača ravnateljstvo stroške za pot do Novega mesta in za prehrano po 2 K na dan. Podporo dobi le tisti, kateremu se izrecno dovoli in ki zanjo do 5. maja po dopisnici prosi. Ker se pripusti k tečaju le omejeno število udeležencev, se je zglasiti za tečaj do 5. maja. Vabimo naše gospodinje in kmetska dekleta k obilni udeležbi!

Marijino kraljestvo na Jutrovent. Spisal Silvin Sardenko. Cena 50 vin, krasno vez. 1 K 40 vin. — Knjiga obsega 12 lepih beril o češčenju Matere

vrsten mizar, zato ga bo tudi okolica težko pogrešala. — Nekaj dni pozneje smo pa pokopali Elizabeto Urbančič iz trga, pridno in skrbno ženo ter vzorno mater, kakršnih je malo dandanašnji. Menda ni bilo nikogar, ki bi bil ranjko poznal, da bi ne bil rekel, ko ji je zazvonilo: škoda jo je! Naravnost ginljivo je, kako je pokojnica cenila izobraževalno društvo in s kako vnemo je pošiljala svoje sinove vanj. Še na smrtni postelji je prigravljala mlajšemu, naj redno zahaja k društvenim skušnjam, četudi ga je težko pogrešala doma, ker ji je strešel v bolezn. In še na predvečer svoje smrti, ko je že čutila kako iztega smrt po njej svojo koščeno roko in od slabosti ni mogla več govoriti, je z očmi in znamenji izražala sinu, ki ga je prišel tovariš prašat, če gre k skušnjji, pa se je ta branil iti od umirajoče matere, svojo željo, naj gre, kar je ta s solzami v očeh materi na ljubo tudi storil. Pač junaška mati to! Počivaj sladko, zlato srce! — Hranilnica in posojilnica je oddala letos iz svoje drevesnice nad 1300 jako lepih drevesc. Veselo znamenje, kako se je zanimanje za sadjerejo v naših krajih oživilo, in to ravno potom te drevesnice, ki za nizko ceno in večkrat v lastno izgubo že dolgo vrsto let preskrbuje okraj z izvrstnim drevjem. To pot je šlo največ drevesc v dobrniško faro, znamenje, da je tam z novim letom in novim župnikom zavel tudi nov in svež veter gospodarskega zanimanja in napredka. — Lepe piruhe je preskrbel naš vrlj poslanec g. Vehovec svojim volivcem v žužemberškem okraju. Na njegovo prošnjo je vlada občinam našega okraja dovolila 9000 kron podpore za popravo občinskih potov. Prav privilegija se bo ta podpora, zato bodo gotovo vse občine g. poslancu iz srca hvaležne!

— **Požar na Velikem Vidmu pri št. Lorencu.** V soboto, 27. t. m. se je vnela brst pri Ogrizkovih svinjakih na Velikem Vidmu. Ob hudem vetru se je ogenj precej razširil na svinjake, odtod na hlev in hišo. Veliki Videm šteje 16 številc samih revnih posestnikov, ki so na hribu drug k drugemu stisnjeni. Vodo imajo le v par kapnicah in lužah na sredi vasi. Nevarnost je bila velika, da bo šla cela vas, Ogenj se je razširil na Smoličevo hišo, katero so skušali začetkom braniti, pa jo je ogenj iz Ogrizkovega hleva od spodaj prijel. Bližnje hiše so namočili, možje so po lestvicah splezali na strehe. Podrli so Smoličev svinjak in deloma malo Kisetovo poslopje. Zarmičeva hiša se je že vnela, pa so jo z veliko požrtvovalnostjo vendar rešili. Veter je pa odnesel ogenj na kozolce, ki so oddaljeni 100 do 200 m. Tam se ljudje niso ognja nadejali. Zgorelo je vse. Ko je prišla požarna bramba iz Velike Loke, je omejeni ogenj kmalu zadušila. Pogorela sta dva gospodarja popolnoma, hiša, kozolec, hlev, pod, svinjaki orodje in vsa obleka. Dvema so pa pogoreli kozolci. Pri Ogrizkovih so zgoreli tudi 3 prašiči, čevlji in žito. Stari Smolič je bil zavarovan za 600 K. Drugi za male vsote. Župni uradi se prosijo, da napravijo zbirko za uboge pogorele in pošljejo na župni urad milodare. Vsak,

kdor more kaj utrpeti, naj da kaj malega potrebnim siromakom.

d **Iz Tržišča.** Pred letom smo imeli pri nas pasji kontumac, ker je baje par psov steklo. A letos so se pa pokazali vsi znaki pasje stekline pri dopisniku »Slov. Naroda« v predzadnjih par številkah. Pa kakor stekel pes jo bo odkuril tudi dopisnik, če bi mu hoteli dati nagobčnik. Stekel pes beži kar tja v en dan in popada, kar mu pač pride pod zobe. Tudi dopisnik popada vse od kraja. Zaletel se je s svojo butico v fantovsko društvo Orel, kateremu predbaciva, da ima same odrasle solarčke v svojih vrstah. Ozri se malo na svoje »sove«, in ugledal boš med njimi celo pastirčke stare po trinajst let. Oblajal je tudi g. župnika, da je poslal nekrščenega otroka domov, kar je zopet laž. Rad bi bil pa olepšal osebo Jelenčevega Toneta, ker ni bil sprejet za krstnega botra. Prav je! Saj pravijo liberalci, da je treba »farovže« zabiti. Pa kaj takega dosedaj še niso zahtevali liberalci, ampak anarhisti. Vidi pa se, kako si žele portugalskih razmer. Saj se liberalni Tone morda spominja, kaj je nekoč nekdo rekel: »Jaz, če bi bil prav že tako shiran, da bi samo po eni nogi hodil, pa če bi bila vojska nad »farje«, bi bil jaz prvi!« Hudo se tudi plužijo naši liberalci za sokola. Posebno pa Tone. Obljuboval jim je, da jim bo kar sam kupil uniforme. Ko pa jih je nekaj dobil na svojo stran, jim je povedal, da naj mu nosijo vkup kronce. Pa tudi oček Tine je hudo vnet za »sove«. Kakor v starih časih pastirji za kravami, tako tuli na nek rog in kliče vkup »sove«. Čedna družba to!

d **Št. Janž.** Velikonočni ponedeljek je Vinko v Kamenškem v svojih zidanih h Knezu povabljenim fantom in možem S. L. S. siloma kljub odklonitve nudil svoj vinski pridelek, katero gostoljubnost je takoj v svojem liberalnem govoru večkrat oponosil. Brez opazke! — Ta gostoljubnost je seveda v zadnjem »Slovenskem Domu« prišla v maščevanje, o čemer tu omenimo samo tole: Vinko in njegova Ančka se rada pri vsaki nasprotnosti kot prva vsiljujeta, naj še tudi sedaj kot najboljša izvedenca v Knezovo vinsko prešo svoje nosove vtakneta, ker je na isti zadnji le Vinko sedel. Bec iz Kamenškega kot sokrivec bode stvar izpričal, in Božo kot kalski »ban« bode pa razsodil in tako bo liberalni fekalijski duh razkrit. Po nekem pregovoru — so menda že šentjanski liberalni pristaši s tem končali svoj konec . . . Fej!

d **Velike Lašče.** Na sv. Jožefa dan povedal mi je prijatelj Giacomo v Predstrugah, da me je neki dobrepoljski vsevedež prav po liberalno napadel v lističu »Slov. Dom«, ker baje odiram Dobrepoljce ter da sem Brdavsovi Mici za eno vožnjo na Videm, porabivši tri ure, zaračunal 70 kron. Nato sem jaz vprašal pri treh ali štirih naprednjakih po omenjeni številki, pa zaman. Ravno dotične številke ni bilo nikjer več najti. Povedalo se mi pa je, da je v dotičnem dopisu najmanj tri četrtine

lažij, in ker v tukajšnjem okraju nikdo nič ne dá na pisarenja liberalnih listov, se tudi jaz nisem dalje več za to brigal. V teh dneh sem pa dobil iz domačega kraja dvoje pisem, iz katerih je razvidno, da nekateri mojih znancev in sorodnikov na Notranjskem še verjamejo lažem liberalnih listov, zato sem sklenil stvar pojasniti, kakor se je v resnici dogodila. — Čelofigovi ljudje na Vidmu kličejo — ker je to bolj imenitno — zdravnika iz Ribnice, ne pa iz Velikih Lašč, ker so te samo vas, Ribnica je pa trg. Kadar se hočejo posebno spodnesti, gredo pa v Kočevje ali kličejo zdravnika iz Ljubljane, ker to so mesta. Tako je navadno. Drugače je, če je sila, tedaj je dober tudi zdravnik iz Velikih Lašč. Tako je bilo tudi v tem slučaju. 25. januarja t. l. me zbudi ob pol 11. uri ponoči Čelofigov uslužbenec z dopisnico, v kateri me Marija Čelofiga - Brdavs v nemščini prosi, naj takoj pridem k njenemu težko obolelemu sinčku. Moji ženi se je pa zdelo, da ne more biti vse v redu, in kot ženske sploh, je tudi ona slutila naprej, da se to ne bo dobro končalo, zato mi je svetovala, naj nikar ne hodim, ker kamor hodijo podnevi, naj gredo pa še ponoči. In kot se je pozneje izkazalo, je imela tudi prav. Jaz sem vendar storil svojo dolžnost, se prošnji odzval ter se odpeljal v temno, deževno noč. Na povratku bi se bila sigurno zgodila velika nesreča pri Zadnikovih jami, če bi jaz ne bil vaju konj. Lahko torej trdim, da sem dotično noč rešil Čelofigovim sinčka, hlapca, konje in voz. Vrnil sem se domov ob pol 4. uri zjutraj, porabil sem pet nočnih ur, katere se morajo po najnižjem ceniku zaračunati dvojn, torej 10 ur. Na prošnjo Marije Čelofigove-Brdavs sem popoldne istega dne napravil še en obisk, za kar sem porabil tri ure. Pri tej priliki sva se domenila s Čelofigom, da bo treba še enkrat bolnega dečka obiskati. S tem namenom sem se peljal čez dva dni v Dobrepolje. Na postaji sva se sešla z dr. Schiffrerjem iz Ribnice ter se zanimala, da sva oba namenjena k istemu bolniku. Povedal mi je, da je bil tudi on že dvakrat tam. On ni vedel za moje obiske, jaz pa ne za njegove. Vrstila sva se pa tako: dr. Schiffrer v sredo, jaz v noči od četrta na petek, v petek zjutraj zopet dr. Sch. in v petek popoldne jaz. Da tej komediji konec napravim, sem krenil v drugo smer in drugi dan poslal račun Mariji Čelofiga-Brdavs. Za to pot sem porabil zopet tri ure, skupaj 16 ur. Po najnižjem ceniku se mora računati od ure 4 krone, 16 ur 64 kron, dvakratno vbrizgljanje 8 kron, poslana zdravila 3 krone, skupaj 75 kron. Računal sem pa samo 70 kron. To je tisto odiranje, katero tako razburja usmiljeno srce lažnjivega vsevedeža. Opoldne sem jaz račun poslal, zvečer sem že zvedel, koliko govorjenja je vsled mojega, baje pretiranega računa nastalo. Ker se je to nadaljevalo celi teden, sem bil primoran na to opozoriti pismeno Marijo Čelofiga-

Brdavs. Razun te ni nihče drugi vedel ne o računu ne o pismu, iz česar lahko vsak spozna, s kako finimi ljudmi mora imeti včasih človek opravka. Nato mi je ona poslala naračunjenih 70 K, katere sem pa po vsevedeževem napadu v »Domu« vrnil. Pred leti je bil k istemu dečku klican še en zdravnik iz Ljubljane, in ta je zaračunal za obisk, porabivši 7 ur, tudi 70 kron ali 10 kron za uro in to za navadno preiskavanje. Povrh ga je moral Čelofiga še v Ljubljano odpeljati, za kar se mora računati najmanj 20 kron. In takrat ni nihče črnil besedice o pretiranem računu ali celo o kakem odiranju. No, saj se poznamo, zdravnik iz Ljubljane je bil liberalnega mišljenja, jaz sem pa somišljenik S. L. S., zato le z loparjem po meni, četudi nisem računal 10 K od ure, ampak samo 4 krone. Kako vse drugače se je obnašal cigan Franc tam na bregovih zelene Kolpe, ko sem mu svoj čas ženo odzdravil! Povrh plačila me je še na otrdno povabil. Pa kaj čemo, Franc je bil le od vseh zaničevani cigo. — Na napade radi moje agitacije se ne bom prerekal, saj velikolaški liberalci sami predobro vedo, če bi oni tako malo agitirali kot jaz, bi sploh še v klobuk ne prišli. — H koncu svetujem vsevedežu, naj se drugič, ko se bo pripravljaj zopet h kakemu čečkanju, dobro pokadi z oslovsko štipico, ki je zadnje čase postala čudotvorna proti oslovskemu kašlju, da se mu od lažnjivih dopisov prerezodaj ne bodo možgani zmehčali. — Dr. Raznožnik.

d Dragatuš. Še en dogodek iz zadnjega volilnega boja. Kakor smo slišali od naših poslancev samih, je šla liberalna nadutost tako daleč, da so najeti par pijanih barab, ki so s kolmi čakale za nekim plotom ob cesti, koder bi se morala pripeljati poslanca Jarc in Dermastia na volilni shod. Ta dva sta bila pa o tem še o pravem času obveščena. Ravnala sta se po pregovoru, da se je dobro ogniti pijancu tudi s senenim vozom. Poslala sta svoj voz nam prej, sama sta pa krenila po bližnjici. Tako morajo torej liberalci svojo krepavo politiko že s kolmi podpirati!

d Semič. Zadnji petek smo imeli semenj. Bilo je silno veliko živine od vseh krajev, kupčija je bila pa slaba. Cene so neprimerno nizke. — Kljub temu vlada pri nas draginja. Goveje meso je pri nas že dolgo časa za 20 vinarjev dražje kot v Metliki. Tam stane 1 kg 1 K 40 vin., pri nas pa 1 K 60 vin. Vsled tujskega prometa so se v zadnjem času cene sploh podvojile. Primeroma najdražje je postalo mleko. 1 liter stane 36 do 40 vin. Ali se ne bi dala ta stvar kako urediti? Saj ubogi delavci morajo svoj denar težko zaslužiti. — Želi se dalje, da bi se zavzeli merodajni krogi, da bi se cenila škoda po zadnjih zmrzlini in bi se davek odpisal. — Metliški zdravnik dr. Weibl, ki je dozdej vsak teden enkrat tu v Semiču ordiniral, se je baje začel upirati, da ne bo več sem hodil, ker ima itak preveč posla. Gotovo, človeške

moči so omejene. Iz tega pa ne sledi, da bomo mi Semičani zdaj brez zdravniške pomoči, ampak kjer ena moč ne zadostuje, naj se pa še druga privzame. Naj bi se v Semiču vsaj začasno nastavil kakšen zdravnik. Pri železnici je na tisoče delavcev, pa v slučaju sile brez vsake zdravniške pomoči. Kaj poroko k temu višje oblasti?

d Iz Višnje Gore. Dne 17. aprila t. l. se je vršilo posvetovanje glede razširjenja štiritirzredne ljudske šole v Višnji Gori. Na povabilo c. kr. okr. glavarstva iz Litijske, zbrali so se bili vsi občinski zastopi všolanih občin, kakor tudi krajni šolski svet. Bilo je zbranih nad 50 mož; na dnevnem redu je bilo, ali naj se razširi štiritirzredna v petrazredno ljudsko šolo, ali naj se ugoti prošnj, vloženi po županstvu občine Leskovec, namreč da bi otroci iz oddaljenih vasi, kar je nad 4 km, obiskovali le trikrat na teden šolski pouk. Razen župana iz Drage so glasovali vsi za prošnjo, vloženo po županstvu občine Leskovec. — Ravno ta dan so obljubo storili starejšinci občine Leskovec in je bil za župana izvoljen Matevž Perme, posestnik iz Mlak, za I. svetovalca pa Martin Ceglar, za II. Anton Dremelj, za III. Anton Zupančič, za IV. Jožef Čoč.

d Vače. Na kmetih zlasa gospodar svojega pastirja, če je vsled zanikarnosti kaj popasel. Kadar pa pri nas ovce in jagnjeta skalijo volkovom vodo, tedaj sem pa jaz vsega kriv. Vest mi sicer ne očita, da bi dajal potuho članom društva in Marijine družbe, a naprednjaki tako pravijo, pa naj imajo svoje veselje! Saj so morali v starem Rimu biti kristjani krivi povodnji, potresa, požara in drugih nesreč, pa so le prestali. Ko je pred leti skoro cel trg Vače pogorel, so morali naši somišljeniki kar tiho potrpeti in še vprašati niso smeli, čegavi otroci so zažgali. Videl sem lani na pustni torek, ko so ravno napredne maškare na trgu pred cerkvijo sramotile poroko ter kakor letos nemoteno kršile kaz. § 303., kako je visoko iz Luketovega dimnika začel švigati plamen in so letele iskre na vse strani, pa je vsak vedel, da je to nesreča, za katero napredna stranka ni odgovorna. Sedaj bi pa jaz rad vedel, kaka zveza je med ognjem, ki je nastal veliko soboto v našem božjem grobu, in pa med našim društvom? Ker se je o tem ognju širilo toliko lažij, zato bo jasnim zadevo onim, ki imajo zdrav razum in pošteno srce. Prerekati se z našo napredno stranko, ki je pri zadnjih občinskih volitvah zmagala s poblastilom takrat že skoro poldrugo leto mrtve osebe, se mi ne zdi častno. Torej preko stranke večine enega, a mrličevega glasu k stvari! V naši župni cerkvi so leta 1864 postavili božji grob, ki je stal v tovarni ravno 466 gld., a leto pozneje so za ceno 140 gld. naročili še dva stranska čuvaja, tako da je z vožnjo in postavljanjem stal okoli 1400 kron. Božji grob je sestavljen iz steklenih mozaičnih transparentov. Če ni steklo zaprašeno in zakajeno ter se zadaj prižge 200 oljnatih svetilk, je svetlobni

učinek izboren, dasiravno nima ne umetniške in ne starinske vrednosti. Take božje grobe iz iste tovarne imajo na Kranjskem na Črnučah, v Št. Petru, Št. Juriju, Planini, Komendi in drugod. Vsako leto so ga pri nas lepo razsvetlili, a skozi 48 let se ni nikoli vnelo, zato tudi ni bil nihče nastavljen za drugo, nego da je od časa do časa malo popazil in olje prilival, kakor se tudi nikogar ne nastavi za čuvaja, kadar se na velikem oltarju prižgo vse sveče. Zadnje veliko soboto, dobro uro pred vstajenjem, ko je bilo še malo članov našega društva sploh v trgu, so molile nekatere članice Marijine družbe Najsvetejše pri božjem grobu. Iz neznane vzroka se vname en steber iz lepenke. Ne naprednjaki, ampak štiri naše dekleta so letele takoj po vodo, brez vode bi pa sto čuvajev nič ne opravilo. Prva in glavna zasluga gre toli zavidanim članicam Marijine družbe, ki so vodo donasale. Krivda pa nobenega naših Orlov ne zadene, o čemur se je sodišče dovolj prepričalo. Zgorel je pa samo tisti steber in zadaj neka zagrinjala, vse drugo je ostalo. Naša »Vzajemna zavarovalnica« v Ljubljani je vso škodo pravilno cenila in takoj do vinarja izplačala, pa bo božji grob zopet lep kot nekdanj. Da je bilo na tisoče in tisoče škode, ta je pa tako bosa, kakor pravljica o kaplanski njivi. Ker so naprednjaki ravno po naših fantih padli s tako slastjo, so pred svetom pokazali, da ž njimi ni mogoče sodelovati. Ljudje božji, kdo se bo pečal s takimi, ki niso zmožni boljše politike, nego jo uganjajo, kadar je kak izkvarjen paglavec v šoli kaznovan? Gasilno društvo imajo sami v zakupu. Brizgalna je last trga. Pa sem imel lani cele tedne priliko opazovati, kako se je veter igral z vratmi gasilnega doma. Če je bil zadnjič res ves trg v nevarnosti, zakaj pa ni bilo ne duha ne sluha o brizgalni in gasilnem društvu? Ali je samo takrat organizirano, kadar prosí za podporo na deželni odbor? Če se načelnik trškega zastopa za društvo ne briga, bi bil po mojem dolžan župan skrbeti, da je v času sile brizgalna takoj na razpolago. Kadar so naprednjaki sami krivi, pa na nas kriče.

Fr. Majdič.

d Šmartno pri Litiji. V nedeljo, dne 28. aprila, popoldne se je na cesti pred Domom učil na kolesu Janez Repovš, vajenec pri g. Rusu. Ta čas mu pride nasproti v diru neki voz. Fant se ni znal naglo umakniti, je zavozil prav pod konje, ki so ga težko poškodovali na glavi in po životu. Prepeljan je bil v bolnišnico in je upanje, da še okreva. Ponesrečeni je prav priden član Orla.

d Popotnik iz mirnske doline. Pa jo bom zopet enkrat udaril po dolini! Toda danes narobe, od Sv. Trojice navzgor. Boštanjski liberalci so silno veseli svoje zmage, pa klaverna je; še ena taka bitka, pa bo vse tepeno, kar služi pod liberalno zastavo. Vrlo so se mi dopadli pri Sv. Trojici Orli. Kako lep je bil prvi nastop za velikonočno procesijo in potem skupno sveto obha-

jilo. Stariši, tukaj glejte, da naša družva žele mladino osrečiti na duši in telesu. Sokolom sv. spoved in sv. obhajilo še mar ni, še norčujejo se iz svetih zakramentov, če ne verjamete, pa pojdite v Št. Janž vprašat. Sploh bi ljudi v Št. Janžu vprašal, kaj pa mislite? Tistih par petelinov se postavlja kakor bi jedli učenost iz škafa, vi ljudje jih pa ubogate, jim služite in ste liberalcem sužnji. Pri različnih sejah kimate liberalcem, a liberalci žanjejo in se dobro imajo. Sedaj bodo v Št. Janžu nekateri dobro rejeni, ker se je vzelo organistu 80 K plače. Za 200 K vam bodo norci orgljali, ne pa organist! Namesto da se vtikate v cerkvene zadeve, raje pogledajte, kake so ceste. Par liberalcev bo vse izvozilo, vse ceste pokvarilo, plačal bo pa kmet. Ne boš! Kmetje v občinskem odboru: naklado na cesto! Kdor jo rabí, naj tudi plača! Kdo je za takim početjem, vemo dobro; bo že prišel sodnji dan! V Gabrijelih je sova naredila gnezdo, pa ne vem, bodo najbrže sami klopotci ali se pa izvalili sami kaveljni. Na zdar! — V Mokronogu je vse bolj tiho; zidali bi radi, pa denarja ni. Glavna posojilnica še tisto malo, kar ima pri kmetu, tirja, zato da bo kmet plačal velike stroške, ko se je vknjižilo in izbrisalo. Ko so ustanovili Glavno posojilnico, so gnali tak vriš, kakor kura, ki znese prvo jajce, in sedaj pa tirjajo denar na vse pretege. Sedaj spomladi naj se pusti kmet v miru. Mokronoški šoli pa moram že to povedati, naj strahuje bolj dečke; posebno iz Laknica in Sv. Vrha je veliko pretepačev. Kmetje v mokronoški okolici se mi dopadejo; jasno spoznajo, da je liberalce najslabši človek na svetu. No, čudnega ni to nič, saj imajo v trgu precej takih vzorcev. Zato mi pa Št. Rupert manj dopada. Sedaj se pripravljajo za občinske volitve, pa moške drže z liberalci, boje se jih, na rokah jih nosijo kot bolno dete. Bolan je liberalizem, a ni vreden drugega kot smrti. Zato, možje, proč z liberalci, pomedite, da bo pokalo! Niti enega liberalca ne sme biti v novem občinskem odboru! — »Maščevalec« se podpisuje neko revše v liberalni cunji, na poti, ko hodi proti Malkovcu, pa šteje štante župnikovega kozolca. Ne bi odgovarjal na njegove čenče, to ima pa prav, če pravi, da bo kmalu liberalni popotnik zginitil iz doline. Da, kmalu, čez par mesecev. Srečno pot pa pamet v drugi službi. — Št. Rupert in Mirna sta dobila nove organiste. Posebno fantje naj se oglašajo za petje. Zalostno je, da so na Mirni ustavili promet s premogorco; upamo, da zopet v kratkem začno.

d Črnomelj. Volitve v mestni občinski zastop so sedaj končno zaključene. V torek, dne 23. aprila, popoldne je bila volitev župana in svetovalcev. Škoda, da niste videli te dni naših liberalcev, kako so nervozno tekali sem in tje. Pri dopolnilni volitvi štirih odbornikov tretjega razreda dne 11. aprila so zmagali s tremi kandidati. S pomočjo Kambičancev, to je ljudi, ki le sebe iščejo in drže zdaj s to zdaj z ono stranko, so

prodrli z večino treh do desetih glasov. Naših kandidatov je bil pa vendar izvoljen tudi eden. Tisti dan so liberalci slavili svojo »slavno« zmago pri znamenem mesarju Skubicu in na ramah nosili svojega Puhka; on je pa kot prihodnji župan dajal obilno za vino, da je bil sijaj na obrazih še večji. Čeprav so liberalci šteli svojih odbornikov le osem z Lacknerjem vred, ki je bil izvoljen od obeh strank, naših odbornikov pa deset, so vendar mislili, da bo župan njihov. Upali so, da bodo kakega našega odbornika dobili na svojo stran. A so se urezali. Naši odborniki so kakor en mož stopili skupaj in si dali roke, da držijo skupaj. In to svojo moško besedo so tudi držali trdni kot skale do županske volitve. Liberalci so postavili za svojega županskega kandidata gosp. Lacknerja. O tem gospodu mi do zadnjega nismo vedeli, čegav je. Zato je bil tudi povabljen k zaupnemu sestanku naših odbornikov. In glej, prišel je in tam vsem dal roko, da drži z našimi. A bil je že kandidat liberalcev! Tako so liberalci mislili priti do zmage s prekanjeno hinavščino. A naši so to zvižajo spregledali in liberalce takorekoč polili z najbolj ledeno vodo, ko so izvolili za župana v splošno veselje vseh Črnomalčev g. Josipa Doltarja in tudi vse svetovalce odločno naše stranke. Lackner sedaj niti svetovalce ni. — Tako je v Črnomlju res prijetno. Liberalci so mirni in tihi; moramo jih pohvaliti. Joj nam, ko bi bili oni zmagali! Naši ljudje so pa tako vedno dostojni, odločni sicer, a brez sovraštva. Pri nas vlada po dolgih letih, hvala Bogu, veselje. Pričelo se bo veselo in vneto delo za mesto.

Notranjske novice

n Ustje pri Vipavi. Tukaj bodo občinske volitve dne 12. maja t. l. Do zdaj tukaj liberalci neomejeno gospodarijo v vseh zastopih. Večina se drži liberalcev in liberalnih načel, dasi nimajo liberalci sicer pokazati nobenega uspeha. Pri nas je namreč silno zanemarjeno v marsičem — res liberalno. Zakaj se tu tako krčevito drži liberalizem, je težko povedati, najbrže bo vzrok globoka nevednost. Kamor pogledaš, vse zanemarjeno! Poglej občinska pota — mar niso zgled, kako liberalce skrbi za občni blagor? Še pri belem dnevu si lahko noge polomiš na liberalnih potih. Če pa le malo dežuje, pa zopet same mlakuže. V slabem stanju je šola in župnišče. Streho na župnišču že popravljajo 25 let, pa še danes v resnici ni popravljena, in pri vsakem deževju teče v podstrežje in sobe. Župnišče še drvarnice nima — res lepe razmere! Vrata na pokopališče žugajo se vsak čas podreti. Vodnjaki so občinski — pa občina zanje ne mara, ne mara je pa radi par liberalnih glav. Koliko

je bilo že prepira zaradi vode in vodnjakov — še bolj pa zaradi suše! Dokler so namreč vodnjaki polni vode, je že še in se ne vpraša veliko, čegavi so in kakšni so ter koliko stanejo; toda ko začne voda primanjkovati, potem je pa vojska, hujša kot zdaj med Lahi in Turki, le krvava ni tako. — Kadar je treba tukaj podpore za kakšno pametno stvar ali osebi S. L. S., takrat imajo vsi liberalci gluha ušesa in se vedno izgovarjajo, češ, da ni niti vinarja v blagajni; za liberalce je pa vedno dovolj denarja. Občani tu prosijo podpore in po večini so je res potrebni, toda na drugi strani pa denar naravnost skozi okno mečejo. Pomislite; taka mala in revna občina, ki ima nekaj nad 400 ljudi, pa priredi tri nedelje povrsti ples! Kljub navdušenosti za ples pa imajo fantje baje vsak po 50 K izgube. Odloki okrajnega glavarstva in dež. odbora ne veljajo nič; tukaj je vse, kakor hočejo liberalne glave. — Cerkev je tukaj silno revna in manjka ji mnogo notranje oprave — pa kdo bo še dal za cerkev pri današnjih slabih dohodkih — za godce se je spravilo skup v par dneh 200 K. — Vidite, g. urednik, takole se nam tu godi. Glavno besedo ima še vedno liberalce, »klerikalec« naj se lepo skrije in bodi tiho! — Oh, Ušani, kdaj boste izpregledali vse liberalne spletke? Vedno in vedno vas vlečejo in farbajo, in vi ne veste ali nočete razumeti, da vas imajo le za norca. Pota se popravljajo le ob volitvah — pa so vedno enako zanemarjena, da čedalje slabejša, in vi ste zadovoljni in veseli in vsi srečni, da vam Nace ali Bratina ali Kalin le namigne. Poglejte vendar, kaj da so liberalci za vas dobrega storili in napravili — in potem jih sodite — po njih delih. Dela pa so slaba ali jih pa sploh nič ni, vsaj dobrih ne — in zato tudi od liberalcev nič dobrega nimate. — Zdaj ob volitvah imate priliko, da se že tudi vam zasveti in se znebite gnjilega in lažnjivega liberalizma. Na noge! Ali ni sramotno, da je Ustje še edina liberalna občina na Vipavskem. Tudi vi recite, kakor drugod, ne maramo liberalnih očetov in ne liberalnih jerobov — mi hočemo v občini sami gospodariti po krščanskih načelih.

n Iz Idrije. 1. maja 1898 se je tu ustanovila Vincencijeva družba za podporo revežev. Sedaj bode nastopila 15. leto svojega delovanja. V 14 letih nabrala je 19.941 K 30 vin., katere je večinoma razdelila v živilih, le malo se je plačalo v denarju za stanovanje ali za obleko. Skromen je bil začetek, a lep uspeh! — Naši nasprotniki so se spravili na nas z denunciranjem in tožbami pri sodniji. Naj je kak dopis, kaj neljubega graja, hitro se zmislijo; tale je pisal, ter ga trgajo po časniki, da bi ga predstojnikom očrnil. Pri zadnjem delavskem shodu je neki rekel rudar Batagelj: »Za vsako malenkost bomo tožili.« In res je bila tožba. Medklic je izgovoril naš pristaš, in že je radi tega obsojen na 70 kron globe. Drugi je govoril stvarno, a reklo se je,

podiral je veljavo protigovornika in hajdi v zapor radi tega. S takimi sredstvi si bodo še bolj odtujili nasprotnike, a tudi trezno misleči njih stranke bodo spoznali, da tako ravnanje ni umestno med tovariši, delavci. — Te dni nas je zapustil okrajni zdravnik dr. Indra. Odšel je na novo mesto v Kostanjevico. Tu je bil kot zdravnik prav priljubljen, kajti je zelo pridno obiskoval bolnike, ni delal razločka med premožnejšimi in reveži. Kako je še za zadnje skrbel, priča najbolj to, da je ob svojem slovesu iz Idrije daroval 25 kron Vincencijevi družbi za podporo bolnikom-revežem. Obilno uspeha mu želimo v novem delokrožju! — V soboto se je ubil 18 letni ključavničarski pomočnik Anton Majnik. Šel je s kolesom z dvema tovarišema v Črni vrh opoldne. Vračali so se že ob 3. uri popoldne domov. Po serpentinah navzdol je vozil prvi in precej naglo. Najbrž mu je kolo spodrsnilo, ker je padel čez zidano skarpo na cesto in tako nevarno zadel za glavo ob kamenje, da je bil takoj mrtev. Bil je zelo mirnega značaja, in ko se je izučil ključavničarstva, je vstopil pri tukajšnji elektrarni kot pomočnik. Edino veselje mu je bila vožnja s kolesom, in ker je menil, da ima kolo popolnoma v svoji oblasti, je pri tem našel zgodnjo smrt.

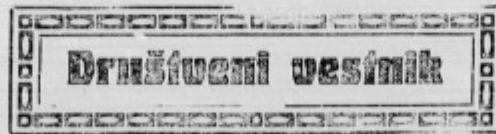
n Goče. Dne 25. aprila bilo je klicanih več mladeničev pred c. kr. okrajnega glavarja radi nesramnega govorenja proti goškemu gosp. župniku in sploh proti vsem duhovnom. Na uradnem dnevu so priče izpovedale, da so ti mladeniči tako nesramne besede govorili, da jih okrajni glavar ni mogel ponavljati. Zapora so dobili od treh do osem dni. Bog dal, da bi ti mladeniči izprevideli, v kateri stranki se more človek izobraziti in v kateri poživiniti.

n Iz Rovt pri Logatcu. Izobraževalno društvo je priredilo v nedeljo, dne 21. aprila narodno igro »Stari Hija«. Pokazalo se je, da društvo napreduje. Vloge so bile dobro razdeljene. Pri nekaterih bi bilo le želeti, da bi se besedilo bolje naučili, da se ne bi slišalo prišepetavanje. Tudi petje je bilo povoljno; zlasti pa nam je ugajalo igranje na tamburice. Glede iger mešanih vlog bi bilo želeti, da se izbirajo igre primerne prirobnemu ljudstvu. — Vse bi bilo dobro, samo pozna se, da je društvo preveč prepuščeno samo sebi. — Ako bi imelo društvo sposobnega, izobraženega voditelja, bi bolj odgovarjalo svojem namenu. — Sicer pa le priredite nam še kaj, da nam bo ob nedeljah popoldne kratek čas, ter upoštevajte tudi zgoraj omenjene nasvete.

n Planina pri Vipavi. Novica v zadnjem »Domoljubu«, da je nek Ciril Vovk med cerkvenim petjem na koru zblaznel, e v toliko neresnična, ker dotični ni zblaznel na koru med petjem,

ker sploh cerkven pevec ni, ampak pri petju v liberalnem društvu v sosednji primorski vasi v Tevčah, čegar vnet pristaš je bil.

n Žiri. Novega občinskega sluga smo dobili. Prejšnji — načelnik Sokolov in glavni agitator liberalne stranke — je tako visoko cenil svojo moč, delo in znanje, da je zahteval od novega odbora, pristašev S. L. S., naj mu zvišajo za celih 20 K mesečno plačo in ga nastavijo definitivno, to se pravi za zmiraj, ako hočejo, da bode delal v novem odboru. Kaj bi neki dejali volivci — ki so šli s tem klicem v boj: »Stran s Sokoli in liberalci!« — ko bi ne bili naši odborniki rekli odločno: ne? — Še nekaj liberalne otročarije! Ti ljudje slutijo in sumijo za vsakim dopisom — farovž. Naši možje bi naj ne bili toliko sposobni, da bi znali napisati eno ali drugo besedo; to je samo zanje — pa izmed mož S. L. S. kvečjemu še za župnika in kaplana. In tako nekdo — celo podpisal je to modrost — na dolgo in široko pridiguje, da je vera zasebna reč, skrita v liberalnem srcu; mi pa da uganjamo hinavščino, ako jo nazunaj kažemo, recimo s procesijami. Je že smola, kadar hoče liberalci pridigovati, ko še katekizma ne zna! (Kot se vam je zgodilo, kajne dopisnik, ki se skrivate za tuje ime?) Pojte, pojte! Naši zavedni možje dobro poznajo tisto liberalno srce, ki skriva in čuva svojo vero. Liberalno vero tudi poznamo. Liberalno dostojnost tudi. Vam pa, ki se vselej sramotite, kadar primete za pero, tole v predvarek: Na vaše zmerjanje in ostudno zbadanje ne bome po vaše zmerjali, ampak vas tam prijeli, kjer boste čutili. In da znamo, so vam pokazale zadnje občinske volitve; in vam bo še marsikaj pokazalo. O gasilnem društvu pa še ni izpregovorjena zadnja beseda. Sokoliči, ki v njem gospodujejo, nas ne bodo učili, kaj je verska dolžnost in kdaj se daje javno pohujšanje.

NAPOVEDANE PRIREDITVE:

Iz Vipave. Na prvo majniško nedeljo določena slavnost v Logu se preloži na poznejši čas, ker so naprošeni govorniki za to nedeljo zadržani. Pozneje se vrši v Logu velika evharistična cerkvena in izvenkernena slovesnost za kranjsko in goriško Vipavo. Dan, spored in imena govornikov se pravočasno naznanijo. — Občni zbor hranilnice in posojilnice v Vipavi se vrši na sv. Florijana dan 4. maja t. l., ob 3. uri popoldne v dvorani kmetijskega društva v Vipavi. Ravnotam se vrši ob 4. uri občni zbor kmetijskega društva.

Goče. Občni zbor pevskega društva »Nanos« se bo vršil v nedeljo, dne 5. maja, ob treh popoldne. Na občnem zboru govoril bode gosp. Jur. Jež iz Vipave. Kakor je bilo že poročano, se bodo društvena pravila spreminila, da bodo

odgovarjala sedanjim potrebam. Zeleti je obilne udeležbe.

Izobraževalno društvo v Črnem vrhu odloži svojo na 5. maja naznanjeno prireditev vsled nastalih ovir na Binkoštni ponedeljek.

Shod na Križni gori pri Ložu priredi cerkniško okrožje Orlov peto nedeljo po Veliki noči dne 12. maja s sledečim sporedom: 1. Ob devetih sveta maša s pridigo v romarski cerkvi. 2. Po službi božji javen ljudski shod pred cerkvo, ob neugodnem vremenu pa v romarski hiši. Udeležijo se Orli celega okrožja polnoštevno. Somišljeniki in somišljenice se ujudno vabijo k obilni udeležbi. — Okrožno predsedstvo.

POROČILA O PRIREDITVAH:

Škocijan. Iz drugega letnega občnega zbora 25. februarja katol. slov. izobraževalnega društva v Škocijanu pri M. Društvo ima 128 članov, oglašenih 150, telodavni in izseljeniški odsek, pri odseku Orlu godbo. Sej je bilo 6, rednih shodov 20, pri Orlu 25, skupaj 45. Predavanje (brez orlovskih) 20. Predavalo se je: o veri in napredku, o organizaciji, o pomenu organizacije, o časopisu, o pomenu Orla, o romanju v sveto deželo (štiri predavanja), o skrbi za domačo mladino, o kmečkih uporih (dva predavanja), o usodi otrok ob času, ko je začelo krščanstvo, o veri in napredku, o svobodomiselstvu, o sežiganju mrličev, o svobodomiselstvu in cerkvenem premoženju, o razporoki, o križu in svobodi, o nalogah mladinskih organizacij, o socialni demokraciji. Iger se je igralo šest. Dohodkov je bilo 246 K 45 h, pri Orlu 890 K 7 h, stroškov 229 K 56 h, pri Orlu 1035 K 6 K. Skupni društveni denarni promet znaša 2646 K 43 h, premoženje 303 K 60 h. — Knjižnica je šele začela. Pisem se je sprejelo in odposlalo 70. — Največja ovira v razvoju društva je pomanjkanje prostorov. Društvo je začelo nabirati prostovoljne prispevke za zgradbo doma.

Žužembek. V nedeljo, dne 21. aprila, je izobraževalno društvo po popoldanski službi božji napravilo zabavno prireditev, ki je bila deloma ponovitev one, ki se je vršila na tih nedeljo; vendar je bilo poleg tega še marsikaj drugega. Ponovitev je bila igra »Mlinci pod zemljo« ter pesem za ženski zbor, Ferjančičev »Rožmarin«. Poleg tega je mešan zbor zapel Parmovo »Čolničku«, ki smo jo sicer že slišali pri eni izmed prejšnjih prireditev, katero pa je enako kakor Ferjančičev »Rožmarin« res vredno slišati več kakor enkrat. Enako priznanje kakor pri prvi izvajanju teh točk so si igralci oziroma pevci in pevke v isti, deloma še večji meri zaslužili tudi to pot. Zlasti petje je mnogim, ki so to pot prvič slišali te pevce, posebno ugajalo in so se čudili, da si upajo nastopiti s tako umetnimi in težkimi skladbami. Tamburaši so z znano spretnostjo proizvajali stare, a vedno lepe koračnice »Hej hanovci« ter »Mladi vojaki«. Z neko napetostjo pa je pričakovalo občinstvo točko, v kateri je prvič nastopila nova godba na pihala. Zastor se dvigne — in prikažejo se pred očmi presenečenega občinstva muzikantje s svojimi bliščecimi instrumenti. Zdajci zadoni po dvoran koračnica »Naprejš«. To je bilo iznenadenje! Občinstvo je z živim ploskanjem dalo odkritosrčen izraz svojemu veselemu začudenju. Prehitro je bila koračnica pri koncu, poslušalci bi se še radi naslajali ob teh zvokih, ki jih prvikat slišijo v tej dvorani in zato živahno izražajo željo, naj godba koračnico ponovi. Želj občinstva se je ustreglo in godba je še enkrat zasvirala. — Tako so vrli fantje v tako kratkem času pokazali lepe sadove svoje pridnosti in vstrajnosti in v vseh, ki so jih prvič slišali, so vzbudili lepe nade na še večje uspehe. Saj to je tudi pomenljivo izražala koračnica »Naprejš«, ki so si jo izbrali za prvi nastop z novo godbo. Tudi občinstvu to pot vsa čast, ker se je v tako obilnem številu, posebno iz odličnih stanov, udeležilo lepe prireditve. Gotovo je neslo seboj domov najlepše vtise in pač ni bilo nobenemu žal, da se je potrudil priti.

Vaše zdravje dosežete! Vaša slabost in bolečine izginejo. Vaše oči, živci, mišice, kite se ojačijo. Vaše spanje postane zdravo. Vaša dobro počutnost se zopet vrne, ako vporabljate pristni Feller-jev fluid s znamko »Elsafluid«. Dvanajstotica za poskušnjo 5 kron franko. Izdeluje le lekarnar E. V. Feller v Stubici, Elsatrg 16 (Hrvatsko). 3191

Komenda. Na občnem zboru tukajšnjega katoliškega izobraževalnega društva 21. aprila je govoril naš poslanec g. dr. Krek o potrebi kmetijske izobrazbe v strokovnem in socialnem oziru pa o narodnem napredku. Hvaležnih poslušalcev je imel obilno, zlasti moških.

Iz Prežganja pri Litiiji. Dne 28. aprila popoldne ob treh je priredil telovadni odsek Orla tukajšnjega izobraževalnega društva štiri-oddejsko dramo »Rešitelj« v novozgrajenem začasnem odru tikoma cerkve. Ta drama je abstinence vsebine, ki se konča z zmago abstinence nad alkoholom, ima polno lepih in pretresljivih prizorov kot posledico pogubnega pijančevanja. Igro so fantje prav dobro pogodili, posebno kretanje in maskiranje je bilo izvrstno. Dobro je pogodil vaškega krčmarja Srđina Janez Rome kot tip prave pijavke in ode-ruha. Učitelj Cvrst Mihael Jeriha je kot učitelj deloval v abstinencnem smislu in tekom treh let večina kmetov pridobil na svojo stran. Zakrkneni pijanci, posebno krčmar, so mu silno nagajali, celo ubili bi ga bili kmalu; toda njegov pogum in abstinencno življenje je vse premagalo. Kmeta Krvino je odlično prednašal Jožef Gale kot velikega pijanca, toda razumnega človeka. Težavno vlogo je imel Jožef Kozlevčar, ki je moral prednašati norca Jurija Smuka, ki ga je pijančevanje pripravilo ob pamet; pogodil pa je vlogo prav izvrstno. Tudi vsi ostali kmetje in fantje so častno rešili svojo vlogo. Ker je igra dolga in težka, fantje še malo izurjeni, toda pogum, vztrajnost, posebno pa režiser »Ljudskega odra« je vse premagal. Z napredkom izobraževalnega odseka smemo biti prav zadovoljni. Občinstvo je z zanimanjem sledilo igri in se pošteno zabavalo, pa tudi resno mislilo. Posetili so predstavo nekateri člani litijskega izobraževalnega društva, na čelu jim gospod župan Bric s soprogo. Hvala jim, da se potrudijo v naše hribe. Igra se še ponavlja in fantje so navdušeni, da bodo drugič kaj enakega pa tudi boljšega igrali.

Vinogradniki! V noči na 13. april t. l. začela je nas huda nesreča. Pozebel nam je večji del toliko željno pričakovanega bogatega vinskega pridelka. Vprašal bo gotovo vsak od Vas, kaj mu je treba sedaj storiti, da ohrani vsaj trto in to, kar je še na njej nepoškodovanega. Zato Vam dajem sledeče navsvete: Za sedaj ne kaže drugega, kakor trto popolnoma pri miru pustiti in opraviti tista dela v vinogradih, ki so sedaj potrebna, to je zlasti okopavanje. Vsak trtni popek obstoji iz treh očes, enega glavnega in dveh stranskih (podočkov). Sedaj se še ne da zanesljivo presoditi, katera očesa so pozebla. V večini slučajev je pozebel samo glavni

oček in podočka sta zdrava. Eno ali drugo teh stranskih očes bo pozneje pogrnalo. Na teh mladikah bo tudi nekaj grozdja, čeprav bolj drobnega. Iz tega razvidite, kako nespametno delajo tisti, ki — morda v neumestni jezi — šparone (napnjence, preveze) stran režejo: — Pustite torej trio v miru. Ko bo nastalo trajno gorko vreme, bo sama pokazala, kaj je na njej še živega in to bo treba skrbno varovati! — Potem bomo morali zlasti suhe, od mraza uničene poganjke omandati (obratiti), da se poganjki iz stranskih očes (podočkov) lahko bolj razvijejo. Sedaj pa še ne kaže tega delati, ker bi znalo še to pozebsti, kar je dosedaj še ohranjeno! Saj smo šele sredi aprila in nam grozijo še ledeni možje! — Ko bodo mladi poganjki dosedli dolžino 15 do 20 cm, potem bo treba vse nepotrebno omandati (obratiti), po cvetenju mladike na šparonih skrajševati itd., da trta po nepotrebem moči ne trati. Zlasti pa ne smemo zanemariti vežnje, škropljenja in drugega dela v vinogradih, ker bi imel sicer ta mraz hude posledice še za prihodnja leta! — C. kr. vinarski nadzornik B. Skalický.

Prebavila naj se varujejo, ker človeško telo nima organa, čigar še tako nepomembna motenja bi tako obsežno vplivala na vse organe in jim lahko povzročila najhujše nasledke. Varujejo se pa prebavila, če jim skušamo olajšati delovanje s tem, da zbužamo funkcije prebavil z lahko odvajajočim sredstvom. Tako sredstvo imamo v 40 letih predobro preizkušenem dr. Rose baizamu za želodec iz lekarne B. Fragnerja, c. kr. dvornega dobavitelja v Pragi. Dobiva se tudi v tukajšnjih lekarnah.

Schichtov razpis nagrad. Pri drugem razpisu nagrad za rešitelje ugank v koledarju se ne zapazi le, kako je Schichtov koledar razširjen, ampak tudi živo od leta do leta rastoče zanimanje, ki ga uživa ta ljudska knjižica. Črez 44.000 oseb se je udeležilo rešitve

ugank in so dobile 172 nagrad v znesku 2000 K^o inseratnem delu današnje številke imenovane osebe, ki so poslale pravilno rešene uganke.

SUKNA in modno blage za gospode in gospe prip. izvozna hiša **PROKOP SKOROUŠKY in SIB** v Humpolcu na Češkem. Vzorci na zahtevo franco. Zelo zmernne cene. Na željo izgotovim tukaj gosposke obleke. 294

Carl Kronsteiner-jeye

trpežne, apnene

façadne barve

postavno zavarovane

v 50 vrstah od 24 v kg naprej.

Ze desetletja dobro preizkušene in so prekosile vsa ponarejanja. — Edino sredstvo za pleskanje za façade, ki so bile že pobarvane. 1226

Email-façadne barve, ki se ne odle- ob prvi potezi, torej nepotrebno pleskanje z drugo barvo, trde kot email, vporabne pomešane samo z mrzlo vodo. Antiseptičke, proste strupa, luknjičave. Idealni plesk za notranje prostore, še nepobarvane façade, lesene zgradbe: kot kolibe, paviljone, ograje itd. Dobiva se v vseh vrstah, stroški za m² 5 vin. Cenik in prospekte zastoj in poštne prosto.

CARL KRONSTEINER, Dumaj III., Hauptstrasse 120
Zaloga: **Brata Eberl, Ljubljana.**

MOJA STARA

izkušnja me učil, da moram za nego kože rabiti le Steckenpferd lilijno mišico mila Bergmanna & Co., Tošin ob Labi. Komad po 80 vin. se dobiva povsod. 442/1132

Ostanki

30 m za K 14.—

od različnega dobrega in modernega zimskega in letnega blaga za obleke, bluze, predpasnike itd. Ostanki so zanjčeno 3—9m dolgi in sveži. Pošilja po povzetju.

Julij Kantor

Baby pri Nachodu (Češko). Vzorci ostankov se ne pošiljajo. 729

Kuverte s firmo,

- - pisma, - -
- - račune itd -

izvršuje natančno po

: naročilu :

: Katoliška :

: tiskarna :

v Ljubljani.

F. P. Vidic & Komp., Ljubljana

kovarna zarezanih strešnikov ponudi v vsaki poljubni množini patent. dvojno zarezani
strešnik-zakrivač

s poševno obrezo in priveznim nastavkom „sistem Marzola“

Brez odprtih navzgor!

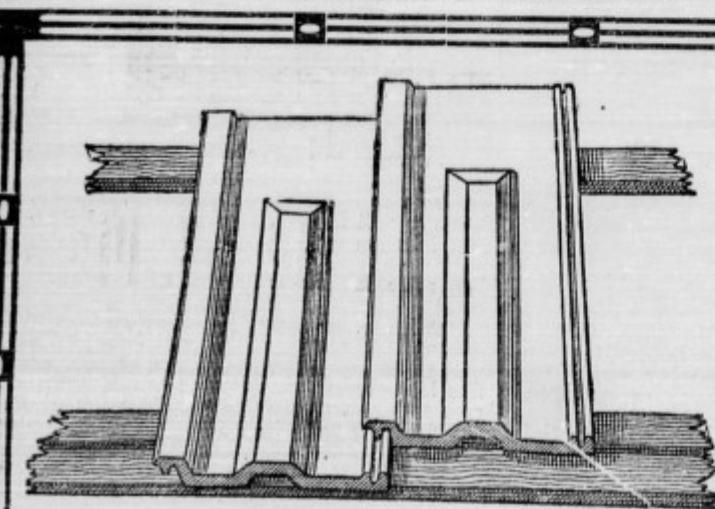
Streha popolnoma varna pred nevihtami!

Najpreprostejše, najcenejše in najtrpežnejše kritje streh sedanosti.

Na željo pošljemo takoj vzorce in popis.

814

Spretni zastopniki so iščajo.

Smešnice.

Vojakov spomin. Oče: »Povej Jože, kako je bilo v vojski?« — Jože: »Strašno je bilo! Naša kompanija je bila v grmovju skrita. Na vsakih pet minut je rekel stotnik: »Otroci, sedaj pride vrsta na nas!« Zato smo kar po vrsti žganje pili vsak iz svoje steklenice in se tako pripravljali na smrt. To je trpelo do večera. Sedaj pa prijaha pobočnik in naznanil, da smo zmagali!«

Za vsak slučaj. Gast pohišnemu kramarju: »Saj vidite, da sem že nakupil vse, česar potrebujem!« — Kramar: »Imam še prav dobro britev!« — Gast: »Je ne potrebujem, ker se nikdar sam ne brijem!« — Kramar: »Pa Vas morda kdaj obide misel, da bi si vrat prezrezali — pa je bote potrebovali!«

Katehet: »Kaj je bil sveti Pavel?« — Učenec ne odgovori takoj in katehet mu pomaga: »A—po—« — Učenec: »Apotekar.«

Vojaška pokorščina. Po mučnih vajah je vojakom dovoljen kratek počitek. »Kdor je truden, se lahko vleže« — ukaže narednik. Vse leže v travo, le dva enoletna prostovoljca ostaneta po konci. — »Zakaj se ne vsedeta?« zavpije narednik nevoljno. — »Nisva nič trudna«, gospod narednik. — »To nič ne de« — zakriči narednik. — »se morata pa delati, kakor da bi bila trudna!«

Razpis nagrad

v SCHICHT-ovem koledarju 1912.

Izmed razpisanih 172 nagrad v znesku 2000 K, se je odalo pri žrebanju, ki se vršilo dne 20. aprila 1912. na naslednje vpošiljatve:

7 glavnih dobitkov po 50 K

1. W. Brabetz, Budjevice. — 2. J. Freiesleben, Celákovy. — 3. Marija Steppan, Staab. — 4. Jožef König, Toplice Schlag. — 5. A. Troplava, Č. Budjevice. — 6. M. Scherbaum, Haberspik. — 7. W. Wodak, Bilin

165 nagrad po 10 K sledeče:

8. R. Dunkl, Weyer. — 9. M. Kunze, Spittelgrund. — 10. G. Steinersdorfer, Haida. — 11. J. Bleil, Grunwald. — 12. J. Scholz, Braunau. — 13. J. Kutra, Lipnik. — 14. Tonca Šocrora, Smečno. — 15. M. Schwarz, Hödlwald. — 16. R. Cermak, Brno. — 17. M. Manfreda, Inomost. — 18. A. Placer, Čakov. — 19. J. Klieg, Most. — 20. E. Branstetter, Linc. — 21. A. Kubista, Velka Retera. — 22. R. Vleck, Moravski Bělacerkev. — 23. E. Schmalfluss, Willomitz. — 24. A. Rath, Wartmannstetten. — 25. M. Meissner, Obergruppai. — 26. J. Hanf, Staditz. — 27. K. Bitterlich, Č. Lipa. — 28. M. Hellweger, Schwaz. — 29. H. Dutzler, Ach Zg. Av. — 30. A. Parer, Habermansdorf N. Av. — 31. E. Kvellner, Gradec. — 32. K. Reischl, Dunaj III. — 33. M. Korn, Neudorf. — 34. A. Passmann, Inomost. — 35. J. Rettenbacher, Weitsch Štajer. — 36. I. Makowitz, Lippenz. — 37. M. Smidova, Milotice. — 38. H. Feix, Morchenstern. — 39. M. Kokovnik, Maribor a. D. — 40. M. Trebsche, Völkerndorf, Korosko. — 41. H. Auer, Volders, Tirolsko. — 42. G. Kris, Dunaj III. — 43. E. Black, Praga. — 44. F. Wybiral, Dunaj VI. — 45. E. Reitmann, Smichov. — 46. J. Twa-

rog, Kairo Morava. — 47. J. Engstler, Inomost. — 48. M. Rovatschitsch, Maribor Štajersko. — 49. K. Vajtz, Kromeriz. — 50. M. Saxinger, Dunaj XIX. — 51. E. Weinberger, Besztercze. — 52. J. Padera, Bohuslavice. — 53. Hanni Ritschel, Schönwald. — 54. F. Hanisch, Stockerau. — 55. N. Kuntos, Lazne Belohrad. — 56. E. Eberhart, Karlovi vari. — 57. M. Pilz, Warnsdorf IV. — 58. M. Ullrich, Haida. — 59. J. Gudera, Arbesau. — 60. K. Riedl, Melk. — 61. Giuseppe Benetti, Vigolo Vattaro, Tirolsko. — 62. M. Kubala, Mor. Schönberg. — 63. R. Brössler, Ogr. Brod. — 64. L. Bittner, Hoflenz Morava. — 65. A. Burgsteiner, Judendorf Štajersko. — 66. H. Dujanowicz, Bochnia. — 67. D. Skukan, Čazma Hrvaško. — 68. A. Eller, Schöfens Latschburg. — 69. G. Walschansky, Novi Jičin, Moravsko. — 70. J. Dittlich, Münschdorf. — 71. A. Andersch, Ruppertsdorf. — 72. M. Neuvinger, Weissbach. — 73. M. Bauernfeind, Kufstein Tirolsko. — 74. A. Rieger, Liberci. — 75. V. Gruber, Prinzeldorf Sp. Avstrija. — 76. Zierhut, Haslau. — 77. O. Luxander, Trst. — 78. Th. Olm, Schöpriesen. — 79. E. Hocke, Hörtau. — 80. Fein Dela, Villany Baranya. — 81. H. Ottenschläger, Knittelfeld Štajersko. — 82. E. Walter, Most. — 83. J. Strasser, Dunaj XV./1. — 84. Bergida Bernaht, Perecseny Ogrsko. — 85. E. Uhler, Česka Lipa. — 86. Csillag Hermann, Turocentmárton Ogrsko. — 87. J. Schuh, Aspang N. Oe. — 88. B. Kandler, Bodenbach. — 89. O. Richter, Tešin ob Labi. — 90. M. Kommer, Mautern. — 91. M. Heret, Nedereinsiedel. — 92. A. Kloiber, Dunaj VII./2. — 93. J. Dietz, Krieglach Štaj. — 94. J. Lehner, Dunaj XV. — 95. M. Leier, Lichten Avst. Šlezija. — 96. M. Novak, Staditz. — 97. J. Schneller, Kočevje, Kranjsko. — 98. M. Rosenberger, Tachau. — 99. A. Hönl, Körbitz. — 100. H. Schlegel, Arnsdorf. — 101. V. Pankratz, Wegstädl. — 102. A. Bernt, Drahowitz. — 103. M. Gruber, Granatneusiedel. — 104. Hermann Lischke, Tetschen. — 105. Wörofka, Certen. — 106. K. Bode, Antonihof Jerhitz. — 107. Milan Sekalec, Zagreb Hrvaško. — 108. K. Naringbauer, Tulln. — 109. H. Bratschitsch, St. Rupert. — 110. F. Worm, Kreibitz-Neudörfel. — 111. F. Šorn, Nenyčevs. — 112. P. Werner, Leobersdorf. — 113. Th. Gruber, Umbach. — 114. M. Tunzet, Auschwitz. — 115. Th. Swimmer, Thein. — 116. A. Charvát, Klabava. — 117. F. Rosenhaupt, Czernowitz. — 118. F. Bartsch, Dunaj XI. — 119. O. Rubik, Malomerice. — 120. A. Erbstein, Č. Lipa. — 121. A. Bauer, Gross-Chmeleschen. — 122. E. Reichl, Turn-Töplitz. — 123. J. Baumrucker, Littitz. — 124. T. Pozudic, Zemun. — 125. A. Kandolf, Dunaj III. — 126. A. Trenkler, Cvikava. — 127. M. Purwitzer, Scheibbs. — 128. G. Zerlik, Landek. — 129. A. Brosche, Deutsch-Gabel. — 130. F. Hanke, Wamnov. — 131. A. Krenmayer, Schlüsselberg. — 132. A. Baier, Wichwitz. — 133. B. Poppe, Köflach. — 134. A. Michel, Nied. Ebersdorf. — 135. Salih & Husein Čokić, Ključ, Bosna. — 136. M. Lehnert, Chodau. — 137. A. Geböl, Kosten. — 138. Weisz M. Maramarosziget. — 139. M.

Weisz, Rožnovo. — 140. S. Sućević, Gjurgjevec Hrvaško. — 141. A. K. y, Maretitz. — 142. A. Parsche, Hohenlauba. — 143. K. Černy, Velvayi. — 144. A. Gassner, Obermoos. — 145. E. Hieke, Kreibitz. — 146. F. Kimberger, Solnograd. — 147. G. Stockinger, Reiteham. — 148. B. Rihova, Č. Budjevice. — 149. A. Schulteis, Bodis Sedmograško. — 150. M. Belohlavkova. — 151. J. Matura, Henensdorf. — 152. A. Ruzickova, Slivenec. — 153. K. Pryer, St. Johan Tirolsko. — 154. A. Lauterbacher, Schönwind. — 155. R. Treo, Celje. — 156. A. Wunderlich, Asch. — 157. J. Strauss, Nagybecskerek. — 158. J. Vleck, Cerv. Kostelec. — 159. L. Kosiner, Dobriš. — 160. E. Schulz, Asch. — 161. M. Miksch, Nikolsburg. — 162. H. Bauer, Pochezau. — 163. K. Glöckner, Smihov. — 164. A. Pulletz, Krinsdorf. — 165. A. Hanisch, Fischern. — 166. Buric Tomo, Pulj. — 167. J. Bineuljt, Dunaj XIV. — 168. A. Hakel, Liberci. — 169. A. Milic, Wien VIII./2. — 170. J. G. Neureiter, Koloman Solnograd. — 171. O. Lang, Dangs, Voralberg. — 172. R. Illing, Kupferberg.

Jurij Schicht akc. dr. Ustje.

Prporočam častiti duhovščini in slavnemu občinstvu veliko zalogo **umetnih cvečic** točno po naročilu, kakor tudi **napročne vence** s trakovi. **Katinka Widmayer**, pri „Solncu“ za vodo, Ljubljana.

Kupiti želim v ljubljanski hišo z vrtom

okolici malo ali z njivo. Je lahko v nji mala trgovina. Ponudbe naj se pošljejo na upravništvo „Domoljuba“ pod 30 — 1947. 1947

Posestvo (kmetija) ki meri okrog 40 oralov, največ gozda se prodaja. K posestvu spada: novozidana hiša s 6 sobami, dalje hlev in vse gospod. poslopje. Vrt z 2000 sadn. drevja. Pripravno za letovišče. Proda se radi denar. razmer za ceno 10.000 K. Pojasnila daje županstvo Sava ob južni železnici. 1335

Učenca za ključavničarsko obrt

sprejme takoj **Anton Ličar**, ključavničar, Škofja Loka. Pogoji po dogovoru. 1375

IZJAVA.

Jaz preklicujem kot neresnično vse, kar sem žaljivega govoril o **Mariji Weber** iz Studenega, obžalujem to in se **Mariji Weber** zahvaljujem, da je odstopila od tožbe, z istočasno obljubo, da takih govorice ne bom več raznašal. 1970

Ivan Vidrih na Studenem.

Neupošljiva najznamenitveja kosa: najboljši je in ostene

truška kosa

z znamko truška slika

Te vrste kose so iz najboljšega ameriškega srebrnega jekla, katere se pred vsem drugim odlikujejo posebno **hno izpeljavo, lahkoto in nedosež o rezja.**

Dolgoti so za dobiti: 61 67 73 78 84 89 cm

Cena kosam je: 1'90 2'90

Po naročilu 10 kosovod skupaj jih pošljem franko na vsako postajo — se pripravim **F. S. Škrabar** trgovec v Kranjski gori. 8-1

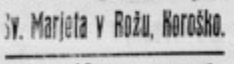

4 točna za poskusno in na ogled pošiljam ceno moja preizkušena kolesa oziroma »Bohemnia« pneumatikom in po sazneze dele koles. Zmerni plašni pogoji. I ustrovanj cenik zastonj F. Dušek, tovarna, Upočno, St. B. Nr. 2109, Češko.

Najzanesljivejše orožje vsake vrste prodaja

Frid. Ogris, tovarna pušk

sv. Marjeta v Rožu, Koroško.

Prvovrstne puške za šajbo in ov, vsak sistem, dvocevke, flinte, iste za kozle, trojke, tlučni za lov, itd., s petelinji ali brez njih.

Popravila, preuredbe. Nova naročila se v najhitrejšem času izborna izvrše. Zlasi se pripravljajo Werndl-Infanterij, puške, model 6777, preurejene za Lancaster-škol-palrone, kaliber 28, 1 komad z zavojem samo 14 K. - Ako se vzame 10 komadov, se dobi 1 zastonj. Prazni patroni se vsaki puški zastonj dodeajo. Garantirano izobren strel.

Najboljši in najcenejši orožje za domače varstvo.

Naročite takoj in opozarjajte svoje prijatelje na ta inserat. Nikjer vam ni »povzročajo bolji!

ASTHMA

Vsem sotrpinom naznanjam radevoljno in brezplačno, kako sem naglo in trajno ozdravela od dolgoletne in težke bolezni **ASTHMA** Gospa Ana Dietz, Monakovo 89, Kaiserstr. 49

Rženo - sladno kavo

pošilja proti povzetju v zavojih po 5 kg za K 375 in kot nameček lepe platnene brisače, žepne robce itd., tovarna 927

Fran Sax

Maslovedu pri Smiricah, (Češko) Prosim, poskusite.

Tovarna „JANUS“ - koles 3 letno jamstvo.

Največja in najboljša trvdka za kolesa! Šivalno stroje ter njihove dele.

Najboljši izvor

za koles, šivalno stroje, pneumatiko in druge potrebščine. Janus koles z 3-letnim jamstvom od 95 K naprej, zunanja pneumatika (Mantel) od K 120, notranja pneumatika (Lutschlanohi), prvo kavosti, neseshi, od K 280, cecilinske svetilke od K 2- od K 120 ročni zvonci in dr od 20 h, prvovrstne veržice od K 2-50, pedali prve vrste od K 2-50, pasta s prostim tekom (Frellaufgabe) od K 12-30 naprej, Sedla, torbice, osli itd., za vse sisteme, umij, cavi v vseh merah itd., najcenejša. Lastna poprava, zavodi za ponikljanje inemaj liranje. Pošilja vsak dan po postli.

Zahtevajte cenik 1912 zastonj in poštne pristojbine. Dvozna trvdka za kolesno obrt Maks Skuterkg.

Dunaj I, Stubenring 6.

Zenitna ponudba!

Intelligenten, miad, kmetski gospodar, v starosti 26 let, prikupljive zunanosti, srednje velikosti, se želi seznaniti z 20 do 30 letno pošteno mladenko, ozir. vdovo. Dobra kmetska gospodinja, z veljim ali manjšim posevstvom, bi dovešla srečno prihodnost. Ponudnik razpolaga s premoženjem od 16.000 K. Resne ponudbe s sliko in navedbo starosti se prosijo do 20. majnika pod šifro „Pomlad 1373“ na upravo „Domoljuba“. Neugodne ponudbe se takoj vrnejo pod najstrožjim jamstvom tajnosti.

LOTERIJSKE ŠTEVILKE.

Praga, dne 24. aprila: 7, 40, 84, 9, 59.
Gradec, dne 27. aprila: 57, 1, 22, 67, 9.
Dunaj, dne 27. aprila: 51, 88, 43, 20, 46.

Zenitna ponudba.

Mladenič, 31 let star, srednje velikosti, prijazen, varčen, večš 2 obrtov in obdeluje tudi poljedelstvo, ter ima prihranjenega K 5000, se želi poročiti s pridnim in poštenim dekletom ali z mlado vdovo, ki ima malo posestvo. - Pismene ponudbe naj se pošiljajo na upravo „Domoljuba“ pod šifro „Sreča“.

Več ženskih delavk

se sprejmejo takoj proti dobri plači za lahka dela

v papirnici „Forstmühle“ v Bistrici ob Dravi na Koroškem. 1189

Fino semensko ajdo

francosko (japonsko) in tuzemsko najboljše vrste 1154 ima za oddati

Vilh. Steinherz, Ljubljana

Dunajska cesta. Mathianova hiša.

Na Bledu ob deželni cesti tik hotela Skidl se zavoljo smrti **kovačija v najem** takoj odda z vsem orodjem. - Natančneje pove Františka Kapus, kovačeva vdova, Zagorica 40, Bled. 1022

Mizarskega mojstra in dva pomočnika

sprejme Ant. Kobi, Breg, Borovnica. 1262

Iz proste roke se proda **hiša** z veliko njivo. V hiši se nalapa, nova - - haja trgovina.

— Pripravna je za gostilno in za vsako obrt, kakor tudi za letovišče. Več se izve pri lastniku **Ivanu Sokliču, Breg p. Zirovnica, Gorenjsko.**

Več vagonov svežega, špalfinskega

portland cementa

znatno najboljši za vsako stavbo, betoniranje hlevov in izdelovanje strešnika Blagovolite poslati ponudbe: Ljubljana, poštni predal štev. 123. 1257

SUKNO,

loden in modno blago za gospode, in dame tovarna sukna **KAREL KOCIAN** v Humpolcu, Češko. Vzorci franco. Tovarna. cene.

Zapomnite si,

3411

da je slast podlaga dobre prebave, slast do jedi torej najvažnejši pogoj zdravega življenja. Vsak, ki mu je na tem težče, da ostane žedeec zdrav in da dobro prebavlja, naj poskusi že več desetletji preizkušene **Bradyjevo želodinsko kapljice**, prej Marijacejske želodinske kapljice imenovane, katere so že oddavna priznane kot najzanesljivejše domače sredstvo proti vsem želodčnim težavam za otroke in odrasle. Dobivajo se po 60 vinarjev steklenica in po K 190 dvojna steklenica. Kjer se ne dobi, pošlje izpeljavaj G. Brady, Dunaj I., Fleischmarkt 2462 poštne pristojne na dom 6 steklenic za K 5 80 ali 8 dvojn. steklen. za K 5 90.

Posestvo naprodaj

Janez Zrnc starejši, posestnik, Zdenska vas štev. 11, prodaja posestvo obstoječe iz hiše, vrta, petero njiv, dveh travnikov, ene senožeet in sedem gozdnih delov. Cena 20.000 K. Posestvo se v lepi vasi, četrt ure od farne cerkve v Dobrepoljah in 20 minut od žel. postaje oddaljeno.

Na prodaj je

hiša na Bledu

ki je pripravna tudi za gostilno ali drugo obrt. — Pojasnila daje **Friderik Homann** v Radovljici. 1362

Naročajte novi jubilejni cenik s koledarjem.

Birmanska darila.

Največja in najbogatejša tovarniška zaloga švicarskih ur, zlatnine, srebrnine

Lastna tovarna ur v Švici. Konkurenčne ure K 350, K 4- in K 5-.

Edino zastopstvo „Puch“-koles za celo Kranjsko. — Najboljši šivalni stroji od K 90- naprej.

FR. ČUDEN

Ljubljana, trgovec in posestnik, delničar družbe Union-Horlogère. 1243

Neodpušljivo

je, samega sebe in druge nadlegovati z neprimernimi tožbami o bolečinah, ki jih povzroča revmatizem, protin in nevralgija, mesto da bi odpravili zlo z zdravniško priporočenim in preizkušenim sredstvom

CONTRHEUMAN

beseden znak za (mentolov saliciliziran kustujev izvleček) za hitro pomiritev in ozdravljenje, za splahnitev oteklin in zopetno pridobitev pregibnosti členkov in odstranitev utripanja učinkuje presenetljivo, zanesljivo za vribavanje, masažo ali obkladke. 1 pušica 1 krono.

Izdelovalnica in glavna zaloga v **lekarni B. FRAGNER-ja**

c. kr. dižurnega dobavitelja, PRAGA III., št. 203. Pri naprej plačilu K 1 50 se pošlje 1 pušica franco.

Pozor na ime izdelka in izdelovatelja! ZALOGA V LEKARNAH.

V Ljubljani: Rih. Sušnik, Jos. Čizmaf, dr. G. Piccoli. 3117

Adolf Hauptmann-a nasled.
A. ZANKL SINOVI

tvornica barv, lakov in firnežev

priporoča: 214

oljnate, suhe, emajlne in fasadne barve, firnež kranjski, laki, mavce (Gyps) olje za pode in stroje, karbolinej, čopiči itd.

Naslov zadostuje: A. Zankl sinovi, Ljubljana. Cenik zastoj.

Naročila na vsakovrstne **harmonije**

pošiljajte na naslov:
IVAN MILAVEC,
izdelovatelj orgel, Ljubljana, Linhartova ulica.

3

1371

popolne obleke

vsebujejo moji 40 metrov dolgi ostanki za 20 K. in sicer: 1 moderna obleka iz rasevine ali listra, 1 praktična obleka za hitna opravila in 1 krasna polcena obleka. Ostali ostanki se lahko porabijo za predpasnike, bluze itd.

12

popolnih sraje

vsebujejo moji 40 metrov dolgi rumburški ostanki tkanine lepo, dobro blago za 22 K. Ostali ostanki so pripravljeni za najboljše opreme.

Razpošilja se po povzetju.

Prvovrstna tovarniška razpošiljalnica

Josip Frankenstein, Jaromer 91, Češko.

Od ostankov se ne pošiljajo vzorci.

Od vseh drugih predmetov vzorci na željo franco.

Vzorci se morajo vrniti.

VAJENCA

za čevljarsko obrt sprejme Matej Oblak, Kongresni trg 6, Ljubljana. 1232

3 vrste portland cement

Gorenjski iz Dovjega, koroški - Knoch ter posebno dober za strešno opeko je pa Dalmatinski - Splet (Spalato) najlepši v barvi in najfinejše vrste. — Prodajam zgoraj navedeni cement po najnižji ceni

1032

Anton Kalan, Trata p. škofjaloka.

„Pri nizki ceni“ Žargi

Ljubljana, Sv. Petra cesta 5

Največja izbira potrebščin za šivilje in za krojače dalje velika zaloga raznega perila za ženske, moške in otroke, popolnih oprav za novorojenčke, rokavic, nogavic, modercev, srajc, ovratnikov, kravat itd., vencev in šopkov za neveste in birmance. Vse po priznani najnižjih cen in najsolidnejši postrežbi. 1299

Vsaka bolezen se ne ozdravi

z zdravili. So bolezni, ki so nastale vsled pomanjkljivega prehranjevanja, zato je enako važno za zdrave in bolne, da najbolj pazijo na pravilno prehranjevanje.

Kateri so pravi principi življenje in zdravje dajajočega prehranjevanja, vedo žal samo nekateri, zato pride, da mnogo ljudi pred časom zgubi svojo moč in odpornost.

Svetovnoznano redilno sredstvo Nutrigen (zakonito zavarovano), ki se zaradi svoje sestave po pravici imenuje kralj redilnih sredstev je, po znanstvenih principih napravljeno, kar svedoči potrjene kemične analize. Spoznajte izredne prednosti tega redilnega sredstva.

Nutrigen dobi vsakdo zastoj.

Zahtevajte, sklicevajte se na ta list škatljico Nutrigena

zastoj in poštnine prosto.

ter zahtevajte tudi knjigo z navodilom, v kateri so popisana glavna pravila pravilnega prehranjevanja.

Dosedaj se je porabilo v Avstro-Ogrski 250.000 škatljic, ki dokazujejo brez dvoma nedosežno dobroto in veliko priljubljenost tega redilnega sredstva.

Podjetje Nutrigen, Budapešta, Erszébel-körut 16, odd. 170.

Sprejemem **2 učenca**

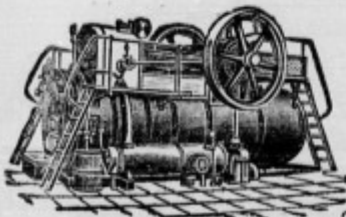
za mizarstvo obrt. **Ivan Marguč, mizar, Škofja Loka.** 1273 3

Na prodaj je takoj **hiša**

1282

s kozolcem in vrtom na Mirni, Dolenjsko. V hiši je bila že prej kovačnica. Pripravna je pa tudi za vsakega drugega rokodelca. Cena okoli 7000 kron. Kotar Franc, Mirna 52.

Ob suši in pomanjkanju vode so za lastnike vodnih sil **patentni vročeparni lokomobili**

Henrika Lanz v Mannheimu hitro v obrat spravljivi cenejši, izredno varčno delujoči, za vse vrste kuriva pripravljeni, **rezerva moči.**

Avstrijska prodajalna pisarna:

Emil Honigmann, Dunaj IX/4, Löblichgasse 4.

Int. telefon 15.594. Obisk inženirja brezplačno.

Prvo nagrado je dobil „Atlanta“ nemška kmetijske družbe na jubilejni razstavi Kassel v juniju leta 1911.

Novo pridelovanje zgodnjega krompirja

„PRAVEGA ATLANTA“

so najbolj izplača od vseh vrst zgodnj. krompirja.

Zakonito zavarovano po ces. patentu, uradu št. 127.247. Rumeno mesnati „Atlanta“ je novost, ki tako zgodaj razvije velika gomoljice. To je najbolj zgodni vseh vrst krompirjev na Nemškem in že konec maja bogato obrodi. Našteli so pri eni korenini do 30 gomoljic. — Oskrbništvo vojvod. vzornega vrta v Zerbstu piše: „Poskus s „Atlanto“ je bil izredno ugoden. Po osemtedenski rasti gomoljice, ki prej niso vsakihle, smo našli 20 velikih gomoljic pri eni rastlini.“ — Društvo gojilcev zelenjavi v Fischenku piše: „Atlanta“ je najbolj zgodnji, najobilnejši in najlepši krompir na svetu. Kljub suši se je v l. 1911. po osemtedenski rasti pridelalo na enem merniku posetve nad 200 stotov. „Atlanta“ bo zmagovalac po celem svetu.

Orig. zavoji s svincem zaprti iz Erfurta, 2 kg K 2 40 4 kg K 3 50.

Dalje Priporočamo: zgodnji krompir „Novi rumeni junij“. — Poštni zavoj K 3 00. **Millionski krompir „Findlay-Eldorado“**, ki je veljal pred leti junij K 2600, poštni zavoj 2 40.

Cenik o novih vrstah krompirja za seme, novih zelenjavah, velikanskih rdečih jagodah, jagodah, rožah zastoj in poštnine prosto. 1118

Gebrüder Ziegler, Erfurt 220.

Dobavitelj Njega Veličanstva nemškega cesarja

Volneno in perilno blago. Sušno, kamgarn, modno blago za moške

Svilene in polsvilene rute in šerpe

Jzgotov. predpasnike, strajce in hlače

Občno naznanilo!

Najugodnejši nakup blaga za moške in ženske obleke, kakor tudi velikansko zalogo najdete pri čez 40 let obstoječi občno znani, zanesljivi trgovski hiši

R. Miklauc v Ljubljani, Stritarjeva ul. 5

in v podružnicah te tvrdke, to so gvantne (manufakturne) trgovine

„pri Škofu“ in „pri Miklavžu“.

Krasne novosti volnenega blaga za obleke in bluže, fini perilni kambrik in cefir.

Tovarniško skladišče bele kotenine za perilo in rjuhe. Poseben oddelek blaga za moške obleke, fini modni kamgarn, ševijot, lovsko sukno, fino črno blago, kakor tudi vse vrste hlačevine. Najokusnejši in vedno najnovejši vzorci svilenih in polsvilenih rut in šerp na izbiri brez enakosti. Zunanjim naročnikom se pošlje zanesljivo dobro blago, na zahtevo tudi cenik brezplačno. Zelo priporočljivo je, preskrbeti se v tej trgovini z lepim in trpežnim blagom. — Gospodom trgovcem in krošnarjem se priporoča, da si ogledajo oddelek za na debelo.

Ustanovno leto 1869.

Ustanovno leto 1869.

Tovarniško skladišče bele kotenine, cvilha i. t. d. za trgovce

H. SUTTNER, Ljubljana 1, Mestni trg štev. 25

Pozor!

Pozor!

Moja

št. 410 nikel Roskopf

jako dobro idoča, samo K 4.10,

št. 500 z sekund. kazalcem K 5.50

Dve leti garancije.

Lasna protokolirana tovarna ur v Švici.

Tovarniška znamka

„IKO“

Vsak čitatelj tega časopisa dobi zastonj in poštine prosto moj bogati cenik od ur, zlatnine in srebrnine. - Pišite še danes eno dopisnico za 5 vinarjev na tvrdko

H. SUTTNER, Ljubljana 1.